Milliyet
ÇOCUK
3 Temmuz 1978 • Sayı 27 • 750 kuruş

Temel Reis

bir çizgi - romanın tamamı
ÇAKALLAR
BASINDA

püskül ile çilli

İŞTE BÖYLE.. SERSEMİN TEKİDİR ÇİLLİ... SERSEMİN TEKİ OLMASAYDI ZATEN, PÜSKÜLCÜK BOĞULMUŞTU ŞİMDİ...

OKURUN SESİ

Sizlerden iki dileğim var. Bi-cisi "İlk Yardım" köşesini sür-rürseniz sevineceğim. İkincisi rğimizde sihirbazlıkla ilgili ya-arı görmek istiyorum.

Atamer Muldur (Edirne)

Hayvanları çok seviyoruz. ayvanlarla, özellikle insanlara lik eden hayvanlarla ilgili öy-lere yer verirseniz seviniriz.

Hale-Jale-Güner
Kütahya

Milliyet Çocuk Dergisi'ni çok viyorum. Şiir Köşesi'ni hiç ka-rmıyorum. Yalvaç Ural ağabe-ı şiirlerini çok beğeniyorum. caba onun yeni şiirlerini ya-mlayamaz mısınız?

Ali Arman (Bodrum)

Sizlerden gelen dilek ve istek-ri gözönüne alarak Yalvaç Ural-sizler için yazdığı yeni şiirleri ı sayımızda yayımlıyoruz.

Derginizi çok seviyorum. caba reklam yerine eskiden ol-ğu gibi kâğıttan kuklalar vere-ez misiniz?

Mete Gökçadır (Ankara)

Derginizi çok seviyorum. ılculukla ilgili yazılar yayımla-mmaz mısınız?

Fidan Ulaş (İstanbul)

bizden size

Bu sayımızda çok sevilen bir çizgi-roman kahramanının posterini veriyoruz sevgili okurlar. "Temel Reis"i hepimiz tanıyoruz. Gerçi onun o ünlü yumruğunu yemedik ama yine de ne kadar kuvvetli olduğunu çizgilerde ve televizyonda görüyoruz. Neyse bırakalım şakayı... Umarız onun bu posterini sever, baş köşenizden eksik etmezsiniz...

● Bu sayımızın öyküsü Mehmet Seyda'dan sevgili okurlar. Onun öykülerini daha önceki sayılarımızda sunmuştuk. Bu sayımızda da seveceğinizi umduğumuz bir öyküsünü sizlere sunuyoruz. Bilmeyen arkadaşlara anımsatalım: Seyda, 1919'da İstanbul'da doğdu. Yazdığı bir çok öykü ve romanlarıyla ödüller aldı. "Ben Kimim?" yazarın sizler için yazdığı son öykü.

● Günümüzde ulaşım çok kolay. Modern jet uçakları dünyanın çevresini çok kısa bir sürede dolaşıyorlar. Şimdi ulaşım böyle. Ama ya eskiden? İç sayfalarımızda zorlu bir yolculuktan sonra dünyanın çevresini gemiyle ilk kez dolaşan bir kahramanın öyküsünü okuyacağız.

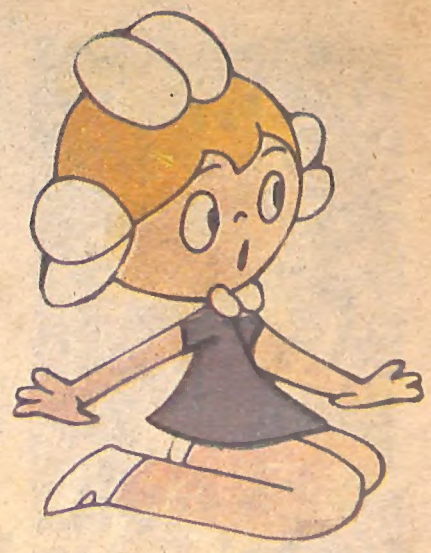

● Çizgi-filmler günümüz televizyonunda çok önemli bir yer tutuyor. Televizyonda çocuklar için ayrılan sürenin büyük bir kısmını onlar kaplıyor. Biz de bu sayımızın televizyon sayfasını çizgi-filmlere ayırdık. Çizgi-filmciliğin çok gelişmiş olduğu bir ülkenin yapıtlarını tanıtmaya çalıştık. Yukarıda Romen çizgi-filmcilerinin yarattığı kahramanlardan birini sizlere sunuyoruz.

● Hepinizin çok sevdiği şair Yalvaç Ural'ın şiir kitabı "Sincap" çıktı. Ama o sizlere yeni şiirler de yazdı. Biz sizlerden gelen isteklere uyarak, onu iç sayfalarımızda yayımlıyoruz.

● Haftaya buluşmak üzere, he güzel günler dileriz...

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ
Pazartesi günleri yayımlanır

1978 / Sayı 27

i: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
lu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Yönetmen: EDİP ALŞAR
t Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış
t Ofset tesislerinde basılmıştır

uz 1978

illiyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları
rayı, Cağaloğlu, İstanbul

ulları: Yıllık: 338 TL — Altı aylık: 169 TL
eler için ayrıca posta ücreti eklenir

atasöz

"Efendiyi ef... tır" sözü benc... san, ne yapt... seyse, uşağ... başarıya ... fendiyi ... neden...

UZAY
ÇOCUKLARI
KAYIP
GEZEGEN

ÜSTÜNLÜK HA? HERŞEYİ YOK ETMEK.. ÖLDÜRMEK... BU ÜSTÜNLÜK HA?
SORUMLULUĞU BEN ALIYORUM!
ALIN BAKALIM BAYIM.. BU B PATLADIKTAN SONRA, SORU ÇAK KİMSE KALMAYACAK NA OLSA!...

OH KAYA BU SİLAHLANMA YARIŞI YÜZÜNDEN UYKULARIM KAÇIYOR...
BENİM DE ÖYLE, HELE BU GECE UYKU TUTMAYACAK...
YARIN NE YAPACAĞIZ?
TATİLDE OLDUĞU GÖRE GEZECEĞ

UN KIRLARA ÇIKTIK...
EVET ÇİÇEKLER, KUŞLAR, BÖCEKLER.. HER CANLI, YAŞAMIN TADINI ÇIKARIYOR...
ÇOK SICAK BASTIRDI KAYA SERİN BİR YER BULSAK...
BAK ŞURA MAĞARA

BAK MERDİVENLER AŞAĞIYA UZANIYOR..

HAYDİ İNİP BAKALIM İÇERİDE NE VAR...

ÇOK İLGİNÇ. DUVARLARDA RESİMLER VAR.

BİNLERCE YIL ÖNCE ATALARIMIZ OTURMUŞ BURADA...

ELİ SİLAHLI BİRİ BOĞAYI KOVALIYOR

İLKEL BİR MIZRAK. O GÜNDEN BU GÜNE KADAR İLERLEDİ İNSANLIK...

ONLAR MIZRAK YAPIYORLARDI, BİZ UYGAR İNSANLAR NÜKLEER BOMBALAR YAPIYORUZ...

BU GÜN DENEME YAPILACAKTI DEĞİL Mİ? HEY YERSARSILIYOR...

DEPREM OLUYOR ÇIKALIM BURADAN..

BELKİ BOMBAYI DENEDİLER ŞU ANDA...

EVET DENEDİLER.. KAÇALIM KAYA KAÇALIM.. BOMBAYI DENEDİLER.. HEPİMİZ ÖLECEĞİZ.. KAÇALIM...

DUR TOPRAK NEREYE KAÇABİLİRSİN DUR...

KA ... ÇA...
DUR .TOPR... DU...
UU ...
SESLER UZAKLAŞTI ... RENKLER SİLİNDİ.. YENİDEN GÖZÜMÜZÜ AÇINCA, KARŞIMIZDA SİZLERİ BULDUK...
ÖYKÜNÜZ ÇOK İLGİNÇ
YEMYEŞİL, YAŞAM DOLU BİR GEZEGENDE UYUYUP, HER YANI BUZLARLA KAPLI GÜNEŞSİZ BİR GEZEGENDE UYANDINIZ.. ACABA UYURKEN UZAYDAN GELEN BAŞKA CANLILAR, SİZİ YURDUNUZDAN ALIP YABANCI BİR YERE Mİ GETİRDİLER..
DOĞDUĞUNUZ GÜZEL GEZEGENE BENZEMEYEN BU ÖLÜ YER SİZDE BÖYLE BİR KUŞKU UYANDIRIYOR.. AMA UYUDUĞUNUZ MAĞARAYI TANIDINIZ... ÖYLEYSE BU KUŞKUNUZ BOŞ.. DOĞDUĞUNUZ GEZEGEN BU... SİZ UYUDUKTAN SONRA NELER OLDUĞUNU ANLAMAK İÇİN ARAŞTIRMA YAPALIM...
MANTAR, BU KEZ GÖREVİN BUZLARIN ALTINI ARAŞTIRMAK.. BİR MİLYON YIL ÖNCE BATMIŞ BİR UYGARLIĞIN KALINTILARINI BULMAYA ÇALIŞ..
TAMAM BABA İŞE BAŞLADIM BİLE...

ÇOK YETENEKLİ BİR ARAÇ OLAN MANTAR GEREKTİĞİNDE YERİN ALTINDAN DA GİDEBİLİYOR...

TAMAM BABA, BURADA BAZI KALINTILAR BULDUM...

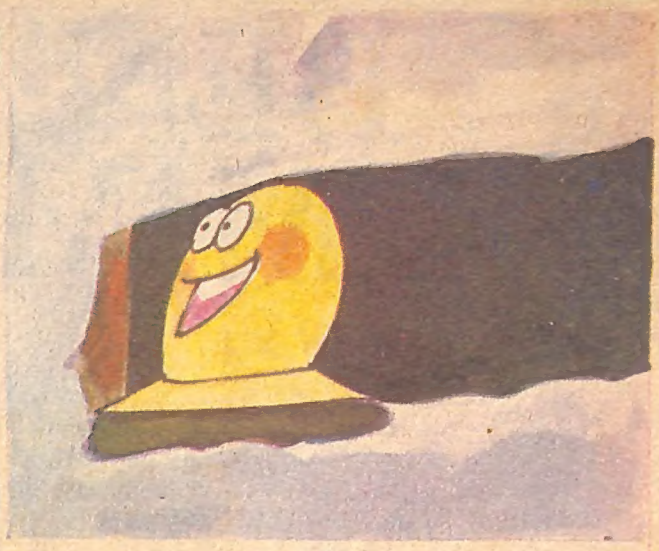

ŞİMDİ ÇEVREDEKİ BUZLARI ERİTECEĞİM

ERİYEN BUZLARDAN OLUŞAN SULARI BİR BORU İLE DIŞARI ATMALIYIZ

MANTARIN UZATTIĞI BORUDAN ÇIKAN SULAR GEZEGENİN YÜZEYİNE YENİDEN BUZ PARÇACIKLARI OLARAK DÜŞÜYORDU..

İŞTE BİR YAPI KALINTISI ÇIKTI ORTAYA... ŞİMDİ ÇEVREYİ KURUTAYIM..

HER ŞEY TAMAM.. YAPIYI İNCELEYEBİLİRSİNİZ

DEVAM EDECEK

* BİR ÖYKÜ

BEN KİMİM?

MEHMET SEYDA

Öğretmen Cengiz Soyer'in, bundan 15 yıl önce, başka bir ilkokuldan Cumhuriyet İlkokulu'na atandığı ilk yıl, giriştiği ve başardığı ilk iş, yeni okuluna güzel bir kitaplık kazandırmak olmuştu. Kiminde okul müdürünün yardımını, kiminde öğrencilerinin yemeklerden ayrı olarak abura cubura yatıracakları parayı aralarında toplayıp kitap almalarını sağlamış, çoğunda kendi cep harçlığını çocuk kitaplarına ayırarak, kitaplığın o zamana dek yarı boş raflarını yeni çıkan ansiklopediler, hikâyeler ve romanlarla doldurmuştu. Bir yabancıya gerçi bunun sözünü hiç etmezdi, ama yaz aylarında, sabah öğle dersleri arasında, giderek iki ders arasında kitaplıkta ansiklopedi karıştıran, kitap okuyan bir öğrenci gördü mü, sevinçten başı nerdeyse göğe değerdi.

Kitap, öğretmen Cengiz Soyer'e göre, bir çocuğun olduğu denli bir yetişkinin de en büyük arkadaşı, dostu idi. Çocuklar yalnız ders kitapları değil, öğretici, düşündürücü, duygulandırıcı başka kitapları da okumalıydılar. Bütün bir ders yılı süresince, her yılın son dersinde, başka kitaplar okuma alışkanlığı da edinmiş öğrencilerine, bıkmadan usanmadan, bunu anımsatıp anlatırdı. Bir de, şiir seven, okuyan öğrencilerini el üstünde tutardı öğretmen Cengiz Soyer.

Ders yılının bitimine doğru, boş bir zamanda, işte kitaba, şiire meraklı öğrencilerini toplamış, kitaplığa götürmüştü. Hepsi yerlerini alıp oturduktan sonra, kitaplık memurunun boş masasına yöneldi. Sol elini masaya koydu, öğrencilerine baktı. Masada daha önce paketlenmiş birkaç kitap duruyordu.

— Çocuklar, diye söze başladı, birkaç gün sonra ayrılıyoruz. Gelecek yıl aranızda olacağımı sanmıyorum. Çünkü ben de artık emekliye ayrılıyorum. — Bir dalgalanma oldu çocuklar arasında; beklenmedik bir haberdi bu. — Üzülmeyin, gelir arada bir sizleri gene görürüm. Birbirimizi unutacak değiliz. Ortaokula geçtiğiniz zaman, bu zaten gene böyle olacaktı. Size bir armağan olarak şu paketlerdeki kitapları getirdim. Ama bir yarışma düzenledim. Hepinize birden yetmeyeceği için, bu kitapları yarışmada yerinde sorular sorarak, benim kim olduğumu bulup çıkaranlara dağıtacağım.

Sınıfın çalışkanlarından Ayşen atıldı:

— Öğretmenim, siz bizim öğretmenimiz sayın Cengiz Soyer değil misiniz?

— Hayır yavrum, hayır! diye açıkladı öğretmen Soyer. Ben şimdi başka biriyim. Geçmişte yaşamış, ünlenmiş, Türk ulusunun büyüklerinden biriyim. Size kim olduğum üzerinde bazı bilgiler, ipuçları vereceğim. Hemen bilemezseniz, sorular sorarak bilip çıkartacaksınız beni.

Tekin, ilk soruyu hemen yapıştırdı:

— Bir komutan, bir devlet büyüğü müsünüz?

— Hayır, dedi öğretmen Soyer, neden sordun?

— Rolünüzdeki kimliğinizi hemen bilecektim, yoksa Atatürk müsünüz? diyecektim.

Öğretmen başını salladı:

— Atatürk'ü, Atatürk'ün özelliklerini içinizde bilmeyen yok ki. Onu ben daha söze başlarken bulurdunuz. Hayır! Sorularla ortaya çıkacak kişi bu büyük insan değildir. Başka biri. Bakın dikkat edin, ben sarıklıyım, sakallıyım ve cübbeliyim. Osmanlı İmparatorluğu zamanında yaşadım. 1611 yılında İstanbul'da, Unkapanı'nda doğdum. Babamın adı Derviş Mehmet Zilli idi. İşi de Saray Kuyucubaşılığı. Zamanın güzel sanatları arasında yer alan çizme, işleme, süsleme sanatlarını ondan öğrendim.

Çocuklar durakladılar. Kiminde kaşlar çatıldı. Ondan sonra soru yağmuru yağmaya başladı:

— Ününüzü bu sanatlarla mı kazandınız?

— Hayır.

— Efendim, sormak ayıp olmasın ama, hangi yıl, nerede öldünüz?

— Gerçi kitaplar 1682 yılında, yani 71 yaşındayken gene İstanbul'da öldüğümü yazarlarsa da, gördüğünüz gibi, ben ölmüş sayılmam. Canlıyım ve şimdi karşınızdayım.

— Nasıl olur bu? diye şaştı Demirtaş. Şimdi 1978 yılındayız. 1611 de İstanbul'da doğmuşsunuz. Birbirinden çıkaralım, 367 kalır. 367 yaşındasınız demektir. İnsanlar arasında bu kadar uzun yaşayan hiç kimse yoktur.

Öğretmen yanıtladı:

— Vardır, Demirtaş. Bazı insanlar öldükten sonra da yaşarlar.

— Nasıl efendim, nasıl?

— Adları, yaptıkları işler sık sık anılır. Yapıtları, büyük küçük, herkesçe okunur. Bir kimsenin kesin ölümü, onun artık insanlar arasında hiç anılmamasıyla gerçekleşir. Oysa, insanların sık sık adını andıkları kimseler, ölüm yılları ne olursa olsun, kesinlikle ölmemişlerdir. Hâlâ aramızdadırlar. Sözgelimi, fıkraları dilimizden düşmeyen Nasrettin Hoca'ya ölmüştür diyebilir miyiz?

Çocukların birkaçı:

— Evet, haklısınız.. dediler. Ama kuzum ne olur, bize kimliğiniz üzerinde biraz daha ipucu verin!

— Peki, vereyim. Büyük bir gezgin sayılırım. At sırtında bütün Ortadoğu'yu, Kırım'ı, Mısır'ı, Sudan'ı, Macaristan'ı, Yunanistan'ı, Avusturya'yı gezdim gördüm dolaştım. Çok kısa oturuşlarla, bu gezmeler tam 36 yıl sürdü. İlk öğrenimimi tamamladıktan sonra 6 — 7 yıl medresede okumuştum. Müzik dalında çalıştım. Hafız oldum. Şiirler yazdım. Cirit oynar, iyi silâh kullanırdım. Hattâ 1647 de Erzurum'da cirit oynarken, Seydi Ahmet Paşa'nın attığı ciritle dört ön dişim kırılmıştır. Şimdi soruyorum: Ben kimim?

Öğrenciler birbirlerinin yüzlerine baktılar. Dudaklar, "Bilemedim!" anlamında büküldü. Demirtaş, Oya, Tekin ve Çağlar başlarını yaklaştırmışlar, kendi aralarında fısıldaşıyorlardı.

— Çocuklar, öyle şey yok! dedi öğretmen. Fısıldaşmak yok. Açık konuşup, açıkça soracaksınız.

Ayşen sordu:

— Siz hiç kitap yazdınız mı?

— Yazdım tabii. Gezip gördüğüm yerlerin, duyduğum şeylerin hepsini yazdım. Dayım Melek Ahmet Paşa, padişah Dördüncü Murat'ın kızı Kaya Sultan'la evlenmiştir. Çok güzel taklit yaparım. Tanıdıklarımın gülünç yanlarını açık bir dille anlatmaktan çekinmem. Takılgan, şakacı bir dil kullanırım kitaplarımda. Oldu mu?

— Adınızın başında Çelebi'lik var mı?

— Var!

Öğrencilerin yarısı hâlâ suskunken, öbür yarısı, hep bir ağızdan;

— Tamam, bulduk! diye bağrıştı. Siz Evliya Çelebi'siniz!

— Evet! dedi öğretmen Cengiz Soyer. O, yazdığı kitaplardan çıktı, benim kişiliğimde, yarım saatçik, sizin karşınıza geldi. Onu tanıdınız. Şimdi gene kendi satırlarının arasına dönüyor sizleri orada bekliyor. Bu masadaki kitapları size ben dağıtmayacağım. Onu tanıyanlar gelsinler, kendi elleriyle alsınlar. Ve şimdi, hepiniz hoşça kalın çocuklar!

Çevresi bir anda kuşatıldı öğretmen Cengiz Soyer'in. Kimi yaşlı gözlerle yüzüne bakıyor, "Sizi hiç unutmayacağız öğretmenim!" diyordu. Duygulu, sıcak anlar yaşıyorlardı.

Öğretmen Cengiz Soyer, ellerini Ayşen'le Kaya'nın başları üzerine koydu. Sonra öbürlerine ayrı ayrı bakarak:

— Buna inanırım, dedi. Bilirim ki, öğretmenlerini, hele ilkokul öğretmenlerini çocuklar hiç unutmazlar. Nitekim ben de, aradan 45 yıl geçti ama, ilkokul öğretmenlerimi hiç unutmadım...

YALVAÇURAL

LEYLEKLER

Leylekler
Baharı muştular
Bacalar üzerine kurdukları
Yuvalarıyla

Ve onu bozmak isteyen yılanları
yiyerek geçirirler zamanı

Kış gelince de göçerler
Taşıdıkları bebeklerle
Başka ülkelerin baharlarını
Yılanlardan kurtarmaya

TAVUSKUŞU

Tanrım nakkaş olmuştur
Tavuskuşunu yaratırken
Kimbilir ne çok çalışmış
Ne çok ta yorulmuştur

Kolay mı her tel kuyruğa
Binbir renk binbir desen
Acaba gözleri sürmeli tavuskuşuna
"Çıtkırıldım mı" desem

YAVRU KANGURUNUN SÖYLEDİĞİ

Hey çocuk
Benim annemin
Bir cebi var önünde
İçinde beni taşıyor

Senin babanın
Ceketinde altı
Yeleğinde dört
Pantalonunda beş

Toplam onbeş
Cebi var da
Neden koymuyor seni
Birtanesinin içine

Magellan

Portekizli asker — serüvenci Magellan'ın Madrit'teki bir müzede bulunan portresi...

San Julian Körfezi'nde akşam oluyordu. 1520 yılının sakin bir gecesiydi bu. Aylardan ise Nisan'dı. Körfez Arjantin'in güneyinde yer alıyordu. Ağaçların ardında beş gemi vardı. Bunlar, İspanya'dan 6000 deniz mili aşarak gelmişlerdi. Altı aydan fazla sürmüştü bu yolculuk. Beş gemide toplam 300 gemici vardı. Bunları yöneten ise Portekiz'li asker-serüvenci Ferdinand Magellan idi. Bu körfezde kışı geçireceklerdi. San Julian Körfezi bu iş için çok uygundu. Su vardı. Çevreyi saran ağaçlar yemiş doluydu. Ayrıca bölgede yerli kabileler vardı. Onlardan yardım alabilirlerdi. Şimdiye dek kimsenin cesaret edip de gitmediği bu bilinmeyen yerlere doğru başlatılan yolculuk iyi gidiyordu.

Magellan Portekizliydi. İspanyol Kralından aldığı bir yetkiliyle gemileri yönetmekteydi. Küçük filosunda İspanyol denizcileri de vardı. Bunlar Magellan'ın buyruğu altına girmek istemiyorlardı. Kendileri İspanyol, Magellan ise Portekizliydi. Onun buyruğu altına girmeyi bir onur sorunu sayıyorlardı. Ayrıca bir neden daha vardı. Bilinmeyene yapılan bu yolculuk oldukça tehlikeliydi. Yaşamlarını yitirebilirlerdi. Magellan her an bir başkaldırı bekliyordu. Nitekim bir süre sonra oldu bu. İspanyol kaptanlar başkaldırdılar. Geri dönmek istediler. Tabii Magellan bunu kabul etmedi. Adamlarını yollayarak elebaşlarını öldürttü. Böylece başlatılan bu başkaldırı, büyümeden sönmüş oldu.

Gemiler kışı körfezde geçirdiler. Magellan ve adamları bu arada boş durmuyorlardı. Çevreyi araştırıyorlardı. Aradıkları bir geçitti. Güney Amerika'nın burnunu kısa yoldan dönmek istiyorlardı. 21 Ekim 1520'de aranılan bulundu. Bir geçitti bu. Atlantik Okyanusu ile Pasifik Okyanusu'nu birleştiriyordu. Ama bir de sorun çıkmıştı ortaya. Çevre küçük adacıklarla dolu olduğundan buradan geçmek çok güçtü. Ayrıca bir sorun daha vardı. İlk başkaldırıları bastırılmıştı ama İspanyol kaptanlar geriye dönmek istiyorlardı. Sonunda "San Antonio" gemisi filodan ayrılarak İspanya'ya döndü. "San Antonio" filonun en büyük gemilerinden biriydi. 120 ton geliyordu. Diğerleri, "Trinidad" 110, "Concepcion" 90, "Victoria" 85 ve "Santiago" 75 ton ağırlığındaydı..

"San Antonio'nun ayrılışı Magellan için üzücü oldu. Ama filo durmadı. Yolculuğunu sürdürdü, 28 Kasım 1520'de "Trinidad", "Concepcion" ve "Victoria" Pasifik Okyanusu'na girdiler. Sorunları bitmiyordu. Bu kez de gemide hastalıklar başgöstermeye başladı. Gemiciler uzun süredir denizde olduklarından peksimet ve bisküvitten başka bir şey yemiyorlardı. Taze ete gereksinim duyuyorlardı. "İskor-

Magellan ve adamları Mactan Adası yerlilerince saldırıya uğruyor. Gemicilerin tüm çabasına karşın kaptan Magellan az sonra öldürülecek... Ama kaptan Sebastian del Cano uzun bir yolculukla, Magellan'ın ölümünden yaklaşık dokuz ay sonra İspanya'ya ulaşacak...

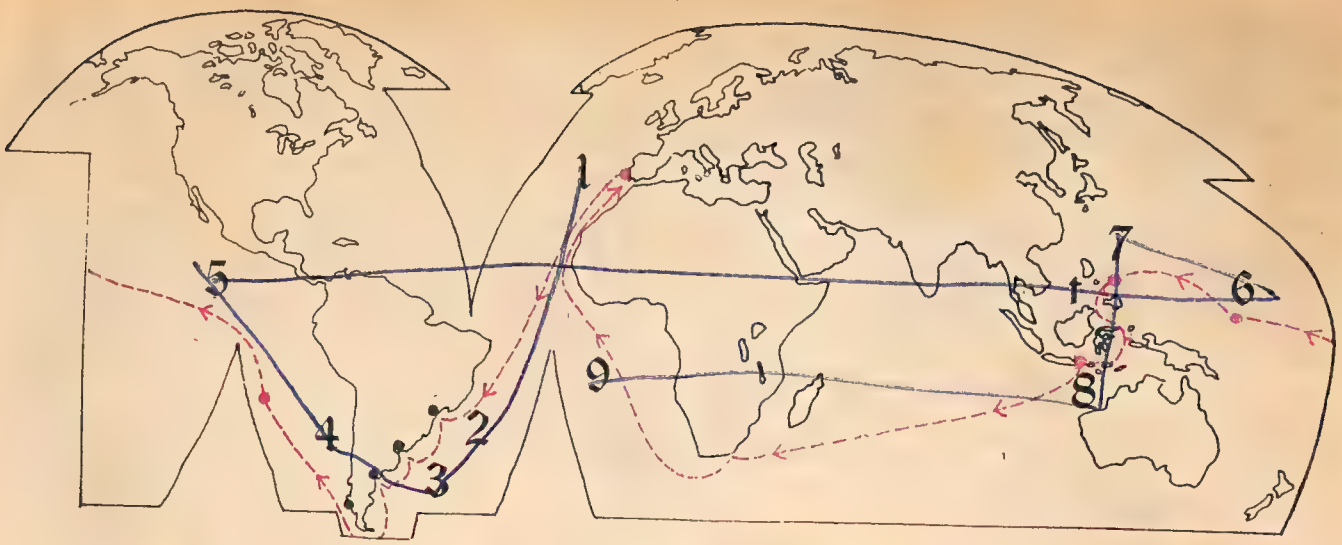

pit" denilen hastalığa yakalanmaya başladı kimileri. Çözüm? Çözüm yoktu... Yolculuk sürecekti. Hastalananlar da ölmeye başladı. Birer, birer...

Gemiler Ocak 24'te "Pukapuka" adalarını gördüler. Ama burası demirlemek için uygun bir yer değildi. Deniz çok dalgalıydı. Bir gemi batma tehlikesi geçirdi. Magellan rotayı kuzeye çevirdi. 6 Mart 1521'de "Hırsızlar Adası" görüldü. Bu ada "Guam" takımadalarından biriydi. Gemicilerin içlerini sevinç kapladı. Bu ada onların kurtarıcısıydı sanki, 100 günden beri ilk kez taze et ve meyve yediler. Adada duruşları onları canlandırmıştı. Bakın Magellan ile birlikte gemide olan, günce tutan Pigafetta defterine neler yazmış:

"Adamlar sürekli denizde gitmekten umutsuzluğa kapılmışlardı. Haklıydılar da. Çevrede ne ada vardı, ne de canlı bir şey. Her yer suyla kaplıydı. Uçsuz bucaksız bir su birikintisinin içindeydik sanki. Karalar gitmiş de denizler gelmişti. Ama bu durum birden değişti. Ufukta kara görmüştük. Gemiciler uzun süreden beri ilk kez kurutulmuş olmayan bir şeyler yediler..."

Filo bu adada bir süre kaldı. Sonra yolculuklarını sürdürdüler. Filipinlere geldiler. Burada yaşayan yerliler vahşiydi. Karaya çıktıkları bir sırada Magellan ve arkadaşlarına saldırdılar. Yaralanan Magellan öldü. İsterseniz bu konuda da sözü Pigafetta'nın güncesine bırakalım!

"Karaya çıkışımızın ikinci günüydü. Bir yerli çevremize sokularak bizi gözledi. Sonra da yanımızdan uzaklaştı. Az sonra bir kalabalık üzerimize geldi. Yaklaşık 1000 kişiydiler. Biz ise çok azdık ama silahlarımız onlardan güçlüydü. Kaptan bizi ikiye ayırdı. Bir süre savaştık ama sonuç önceden biliniyordu. Yenildik. Magellan öldü."

27 Nisan 1521'de Magellan'ın ölümü üzerine filo başsız kaldı. Kaptan Juan Sebastian del Cano yönetimi aldı. Saldırıya uğradıkları, "Mactan" adalarından ayrıldılar. Gemiler "Ümit Burnu"nu aşarak Afrika açıklarına geldiler. Bundan sonra iş çok kolaydı. 6 Aralık 1522'de de İspanya göründü. Büyük yolculuk bitmişti.

Bu yolculuğu her ne kadar Sebastian del Cano bitirmişse de, yolculuğun başarısı usta gemici Magellan'ındır. Magellan bilinmeyeni başarmış, ilk kez dünyanın çevresini dolaşarak buraların gizini çözmüştür.

Magellan'ın gemilerinden biri

1 20 Eylül 1519. Magellan ve beş gemisi bilinmeyene doğru yapılan bu yolculuğu başlatıyorlar.

2 Filo kışı geçirmek üzere San Julian Körfezine geliyor. İspanyol kaptanlar başkaldırıyorlar.

3 21 Ekim 1520 Magellan Pasifik Okyanusu'na kısa yoldan geçmek için bir geçit buluyor.

4 28 Kasım 1520 "Trinidad", "Concepcion" ve "Victoria" Pasifik'e giriyor. Magellan buralara ayak basan ilk Avrupalı.

5 4 Şubat 1521'de Pukapuka'ya ulaşılıyor. Ancak deniz dalgalı. Gemiler demir atmıyor.

6 6 Mart 1521 gemiler Guam adasına geliyorlar. Gemiciler 100 günden beri ilk kez et yiyorlar.

7 27 Nisan 1521 Magellan ve adamları Mactan yerlilerince saldırıya uğruyor. Yaralanan Magellan, ölüyor...

8 "Trinidad" ve "Victoria" Filipinlere uğruyorlar. Tarih 8 Kasım 1521.

9 Juan Sebastian del Cano başa geçiyor. Uzun bir yolculuktan sonra 6 Eylül 1522'de Afrika açıklarına geliyorlar.

PEMBE PANTER

GAZETECİ PANTER

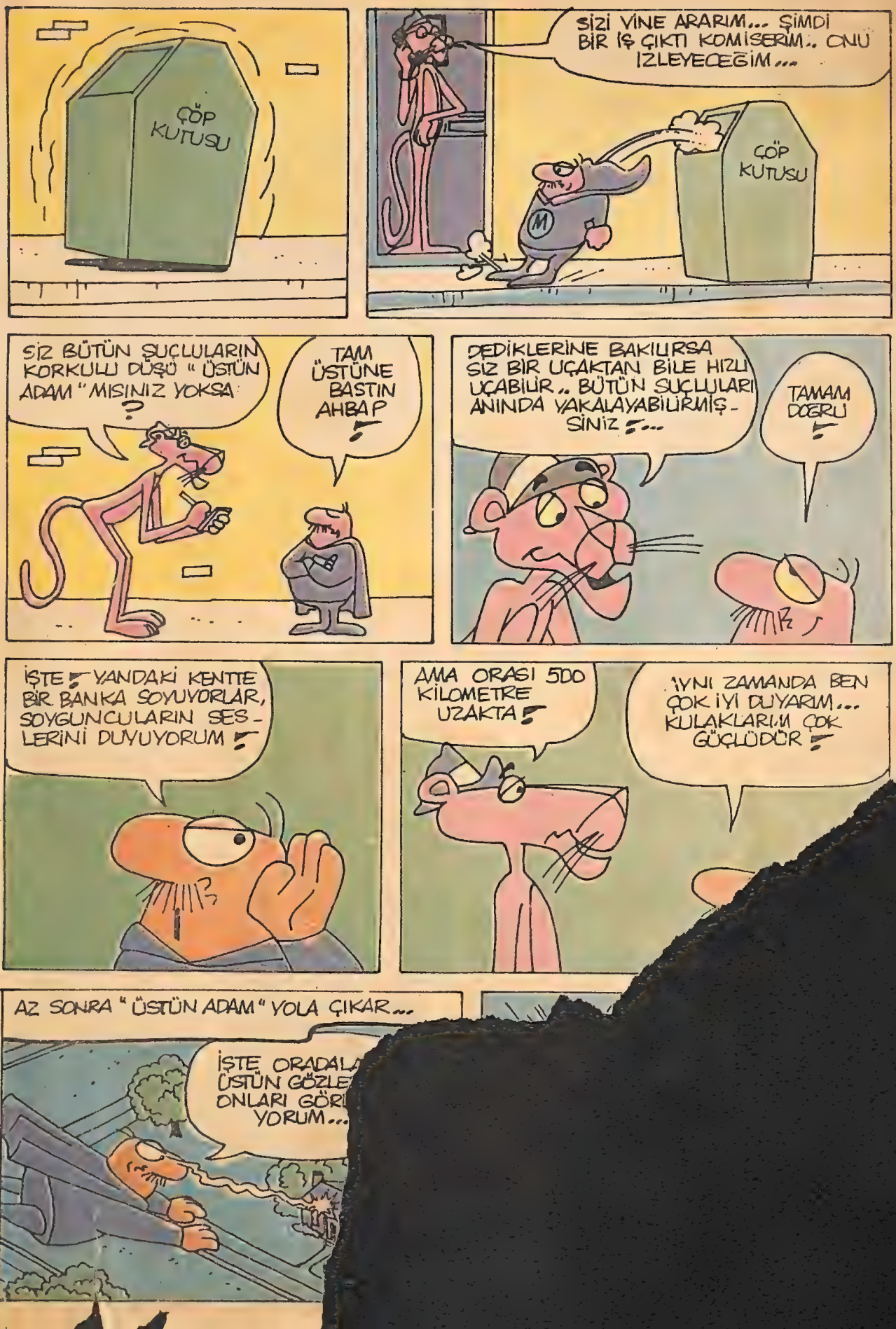
ÇÖP KUTUSU
SİZİ YİNE ARARIM... ŞİMDİ BİR İŞ ÇIKTI KOMİSERİM.. ONU İZLEYECEĞİM...
ÇÖP KUTUSU
SİZ BÜTÜN SUÇLULARIN KORKULU DÜŞÜ "ÜSTÜN ADAM" MISINIZ YOKSA ?
TAM ÜSTÜNE BASTIN AHBAP !
DEDİKLERİNE BAKILURSA SİZ BİR UÇAKTAN BİLE HIZLI UÇABİLİR.. BÜTÜN SUÇLULARI ANINDA YAKALAYABİLİRMİŞSİNİZ !...
TAMAM DOĞRU !
İŞTE ! YANDAKİ KENTTE BİR BANKA SOYUYORLAR, SOYGUNCULARIN SESLERİNİ DUYUYORUM !
AMA ORASI 500 KİLOMETRE UZAKTA !
AYNI ZAMANDA BEN ÇOK İYİ DUYARIM... KULAKLARIM ÇOK GÜÇLÜDÜR !
AZ SONRA "ÜSTÜN ADAM" YOLA ÇIKAR...
İŞTE ORADALA
ÜSTÜN GÖZLE
ONLARI GÖR
YORUM...

GÜMBÜR
YAKALANDINIZ ELİMDEN KAÇAMAZSINIZ!
ÜSTÜN ADAM!
YİNE YAKALANDIK!
AZ SONRA...
GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ HEPSİNİ YAKALADIM!
ÖF BE! NE ÖYKÜ... GAZETEDEKİLER BAYILACAKLAR...
BU GÜCÜNÜZÜ NEYE BORÇLUSUNUZ? ÖZEL BİR GIDANIZ MI VAR?
NE DEDİNİZ?
ISPANAK MI YİYORSUNUZ?
EVET İYİ BİLDİN!
ŞİMDİ DE GİTMELİYİM!

GÖKYÜZÜNDEKİ EVİME DOĞRU...
ŞUNA BAK... EN AZ 10.000 METRE YÜKSEKLİĞE SIÇRADI... ONU GÖREMİYORUM ARTIK...
BOL ŞANS "ÜSTÜN ADAM"...
GÜMBÜR!
YAZIK OLDU ZAVALLIYA...
UMARIM GAZETEDEKİLER ONUN ÖYKÜSÜNÜ BEĞENİRLER... AMA "ÜSTÜN ADAM"IN SONU FİLMLERDEKİ GİBİ ACIKLI OLDU...
SON
4

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY
Resimler: SEMPE

SINIFA YENİ BİRİ GELİYOR

21. sayımızda başladığımız bu yazı dizisini, Pıtırcık'ın yeni bir serüveniyle sürdürüyoruz... "Red Kit" yazarı Goscinny'nin yarattığı ve dilimize Vivet Kanetti'nin çevirdiği bu diziye, Pıtırcık'ın, arkadaşları Lüplüp, Toraman, Tıngır, Çarpım, Gümüş, Dalgacı ve ötekilerinin yeni serüvenleriyle devam edeceğiz...

Sınıfımızda yeni bir öğrenci var. Öğretmen, sınıfa ufak bir çocukla girdi. Çocuğun kıpkırmızı saçları, çilleri ve dün, Dırdır hile yaptı diye yitirdiğim bilye kadar mavi gözleri var. Öğretmen "Çocuklar, size yeni arkadaşımızı tanıtayım," dedi. "Kendisi yabancıdır, annesi babası fransızca öğrenmesi için onu bu okula koydular. Bana yardımcı olacağınızı, ona karşı çok iyi davranacağınızı umarım." Sonra öğretmen, yeni gelen çocuğa baktı, "Arkadaşlarına adını söyle", dedi. Çocuk, öğretmenin sorusunu anlamadı, gülümsedi, biz de böylece, müthiş dişleri olduğunu farkettik. Sürekli yemek yiyen şişko bir arkadaşımız var. Lüplüp. "Ne şanslı şey," dedi. "Bu dişlerle ne biçim ısırıyordur." Yeni gelenin ağzını bıçak açmıyordu hâlâ, bunun üzerine öğretmen, çocuğun adının Jo Mak İntoh olduğunu söyledi. "Evet" dedi yeni gelen, "Co". "Özür dilerim öğretmenim, Jo mu Co mu?" diye sordu Dırdır. Öğretmen, bize çocuğun adının Jo olduğunu, ama onun dilinde Co diye okunduğunu açıkladı. "Peki" dedi Dırdır, "Biz ona Jojo deriz." "Hayır efendim, dedi Sırım, Coco demek gerekiyor." "Sen sus Cırcır" dedi Dırdır. Bunun üzerine öğretmen, ikisini de duvarın dibine yolladı.

Öğretmen, Co'yu, Çarpım'ın yanına oturttu. Çarpım, hafif kuşkulanıyordu çocuktan; sınıfın birincisi hem de öğretmenin kuzusu olduğu için, sınıfa yeni gelenlerden ödü kopar, birincilik elden gidecek diye. Ama bizimle, Çarpım'ın içi rahattır.

Co, güzel dişlerini gösteren gülüşüyle yerine oturdu. "Yazık ki hiç birimiz ingilizce bilmiyoruz" dedi öğretmen. "Ben biraz biliyorum" dedi Çarpım. Çarpım, doğrusu güzel konuşur. Ama bildiklerini dökmeye başlayınca, Co, Çarpım'ın yüzüne baktı, birden alnını vura vura gülmeye koyuldu. Çarpım buna çok bozuldu, ama Co haklıymış. Sonra öğrendik; meğer Çarpım, terzisinin çok zengin olduğunu, dayısının bahçesinin teyzesinin şapkasından daha büyük olduğunu anlatırmış. Deli bu Çarpım!

Sonra zil çaldı, hepimiz dışarı çıktık. Sırım, Dırdır ve Dalgacı sınıfta kaldılar. Dalgacı, sınıfın sonuncusudur, yine dersini bilmiyordu. Dalgacı, derse kalktığı günler, hiç teneffüse inmez.

Bahçede hemen Co'nun çevresini sardık. Bir sürü soru sorduk, ama o, yine bize sadece dişlerini gösterdi. Sonra konuşmaya koyuldu, hiç bir şey anlamadık, "uanşuanşuan" gibi sesler

çıkıyordu. Gümüş, sık sık sinemaya giden bir arkadaştır "Dublajsız konuşuyor, alt yazı gerekli" dedi. "Ben çevireyim" dedi Çarpım. Çarpım, bildiklerini bir kez daha ortaya dökmek istiyordu. "Boşver, dedi Tıngır, kaçıksın sen!" Bu söz, yeni gelen çocuğun pek hoşuna gitti. Çarpım'ı göstererek "Kaçıksın sen, kaçıksın sen, kaçıksın sen" demeye koyuldu. Pek mutluydu. Çarpım, zırlaya zırlaya gitti. O zaten hep ağlar. Biz bayağı ısınmaya başlamıştık Co'ya. Ben, ona çukulatamdan bir parça verdim. "Senin ülkende hangi sporlar yapılıyor?" diye sordu Toraman. Gümüş "Sorduğun şeye bak, onlar tenis oynar." dedi. "Hıyar", diye bağırdı Toraman. "Sana soran mı oldu?" Yeni gelen çocuk "Hıyar, kaçıksın sen!" diye bağırdı, besbelli bizimle olmaktan çok memnundu. Ama Gümüş, Toraman'ın konuşma biçimini hiç beğenmedi. "Kim hıyar?" diye sordu, keşke sormasaydı, çünkü Toraman pek güçlü kuvvetli bir çocuktur, arkadaşların suratlarını dağıtmayı da çok sever, Gümüş'ün de suratının ortasına bir yumruk indirdi. Co, Toraman'ın yumruğunu görünce "Hıyar, kaçıksın sen" demeyi kesti, Toraman'a baktı, "Boksing? Çok iyi" dedi. Yumruklarını suratının önünde tutarak, Toraman'ın çevresinde dansetmeye koyuldu, tıpkı televizyondaki boksörler gibi. "Nesi var?" diye sordu Toraman. Gümüş burnunu ovarak "Seninle boks yapmak istiyor, hıyar!" diye yuhladı. Toraman "Hah" di, Co'yla boks yapmaya alıştı. Ama Co, bu işi Tonan'dan çok daha iyi yapıyordu; Toraman'ı bir yumruk yağmuruna tuttu Toraman, artık kızmaya başlamıştı: "Burnunu ovuyor, nasıl vurayım?" diye bağırdı, ve küt! bir yumruk daha yedi, yere oturdu. Pek bozulmamıştı "Azman Co!" dedi ve ayağa kalktı. Öğrenme konusunda büyük bir yeteneği olan Co "Azman gibisin kaçık hıyar!" diye yanıtladı. Teneffüs bitti, Toto, evden getirdiği bol tereyağlı sandviçlerini, bir türlü bitirecek zaman bulamadığı için, yine şikayet etti.

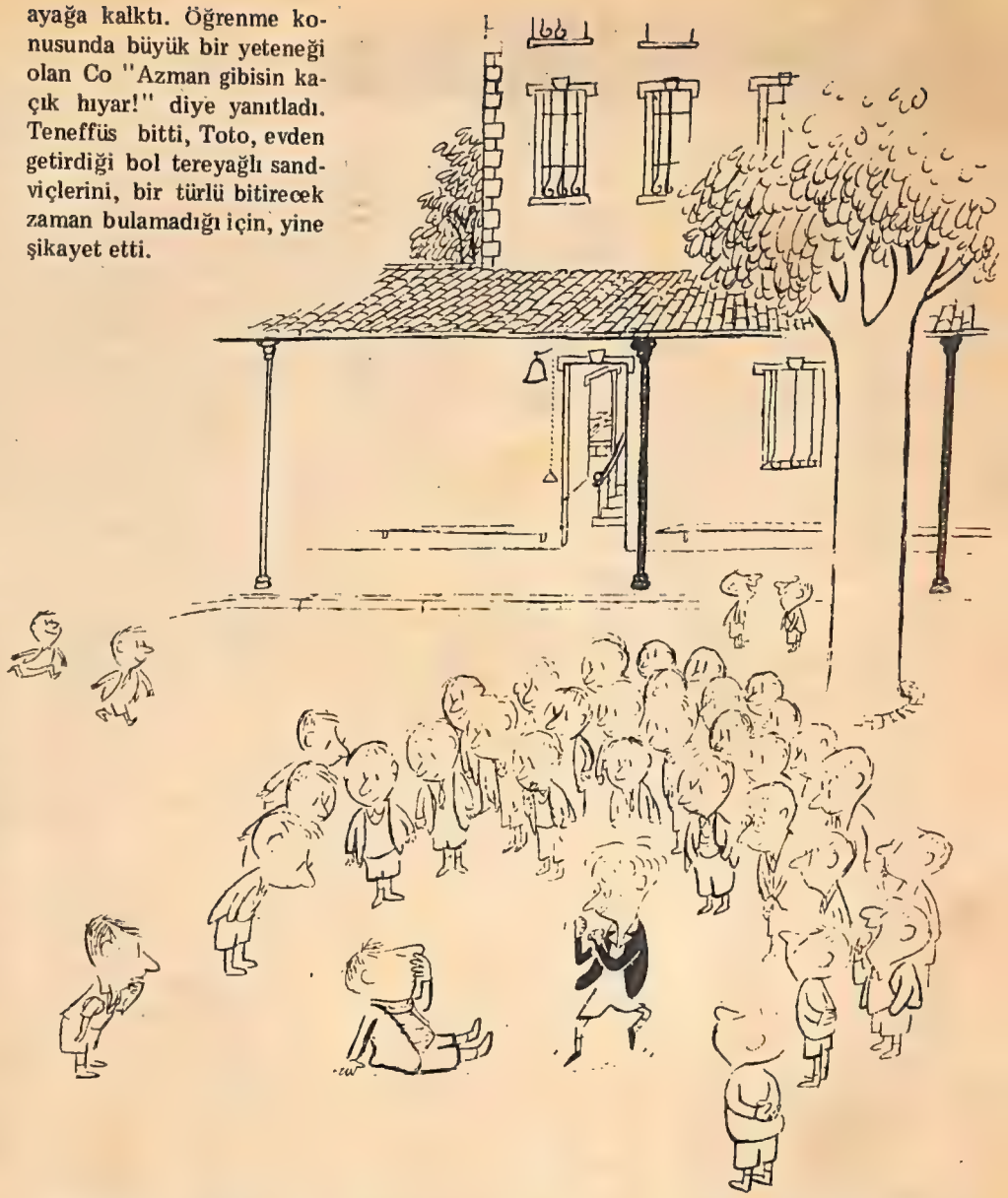

Sınıfa girince öğretmen Co'ya "iyi eğlendin mi" diye sordu. Çarpım ayağa kalktı "Öğretmenim, küfür öğretiyorlar Co'ya!" dedi. Bugün teneffüse çıkamamış olan Dalgacı "Doğru değil, pis yalancı!" diye bağırdı. Co, gururla "Kaçıksın sen, hıyar, pis yalancı" dedi..

Biz, ağzımızı açmıyorduk. Öğretmenin pek kızmış bir hali vardı. "Utanın dedi. Dilinizi bilmeyen bir arkadaşınızı nelere kullanıyorsunuz! Ona karşı iyi davranmanızı istemiştim. Demek size güvenilmiyormuş! Bu yaptıklarınızı kimler yapar, biliyor musunuz? Vahşiler, terbiyesiz çocuklar!" Bilgisi arttıkça, daha da keyiflenen Co, "Kaçıksın sen, hıyar, pis yalancı, vahşiler terbiyesiz çocuklar" dedi.

Öğretmen, gözlerini küre gibi açıp Co'ya, Co...Co.. Böyle şeyler söylememelisin!" dedi. Çarpım hemen atıldı: "Gördünüz mü öğretmenim? Ben size ne demiştim" "Çarpım, ceza yemek istemiyorsan düşündüklerini kendine sakla!" diye bağırdı öğretmen. Çarpım ağlamaya koyuldu. "Pis muhbir!" diye bağırdı biri, ama öğretmen, kimin bağırdığını öğrenemedi, öğrenseydi ceza yiyecektim yoksa. Çarpım, kendini yerden yere atıp, bağırarak "Ben senin onu sevmediğini, bunun çok acı olduğunu, öleceğini söylemeye koyuldu. Öğretmen onu, dışarı çıkarıp sakinleştirmek, yüzünü yıkamak zorunda kaldı.

Döndüklerinde, öğretmen iyice yorgun görünüyordu, ama neyse ki zil çaldı. Öğretmen, Co'ya baktı: "Annen baban kimbilir ne düşünecek?" dedi. "Pis muhbir!" diye yanıtladı Co, ve elini öğretmene uzattı.

Öğretmen boşuna sıkılmış o kadar, çünkü Co'nun annesi babası, oğullarının, gereken bütün Fransızcayı öğrendiğini düşündüler. Çünkü Co, bir daha hiç gelmedi okula.

TEMEL REİS

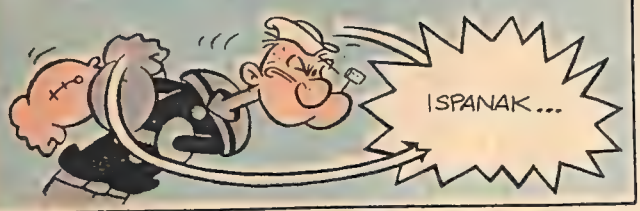
ISPANAK...

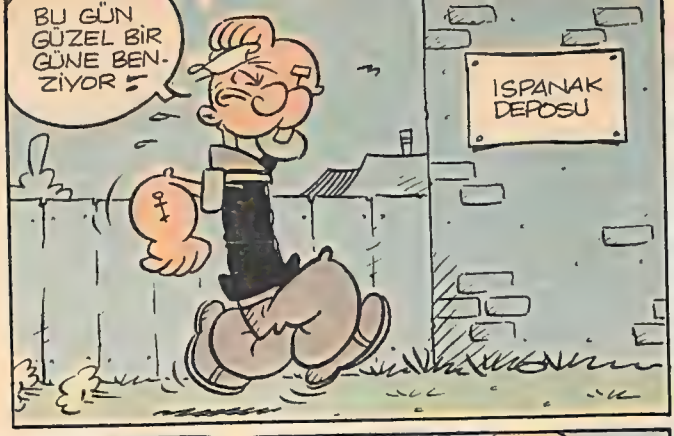
BU GÜN GÜZEL BİR GÜNE BENZİYOR
ISPANAK DEPOSU

BU YILIN İLK ÜRÜNLERİ... TADINA BAKMAK İSTER MİSİN?
GÜZEL BİR KUTU VERSENE...
ISPANAK

YALNIZ KUTULARI BİRAZ UZAKTA AÇ...
OLDU
ISPANAK

ISPANAK

?
YA, İŞTE BÖYLE ŞİŞKO ŞİMDİ GÖRÜRSÜN SEN

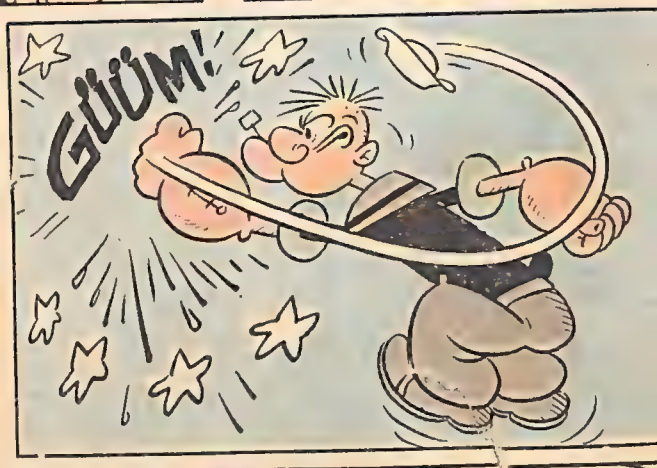
GÜÜM!

HIM YUMRUĞUM ONU ALTI METRE YÜKSEĞE FIRLATTI
ÇOK İYİ
ISPANAK DEPOSU

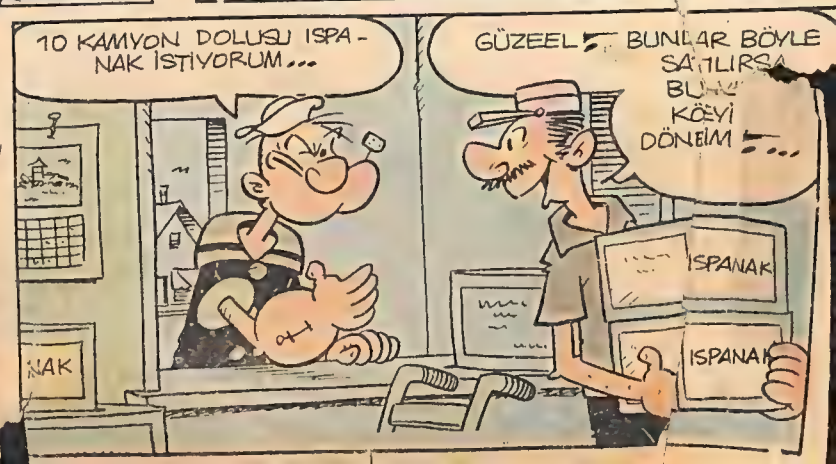
10 KAMYON DOLUSU ISPANAK İSTİYORUM...
GÜZEEL BUNLAR BÖYLE SATILIRSA BU KÖYÜ DÖNEİM...
ISPANAK
ISPANAK

Karl May

ÇAKALLAR ARASINDA

Karl May

Karl May, 1842'de Almanya'nın Saksonya bölgesinde doğdu. Çocukluğu burada geçti. Kitap okumaya çok meraklıydı. Küçük yaşta yankesicilik suçundan cezaevine girdi. Uzun yıllar orada kaldı. Düş gücüne dayanan romanlar yazdı. Bu serüven romanlarıyla ün kazandı. Romanları bir çok dillere çevrildi.

"Batının Kahramanları", Bağdat'tan İstanbul'a," "İnkalar Definesi", "Çakallar Arasında" onun eserleri arasından sayabildiklerimizdir.

Yaşamının büyük kısmını cezaevinde geçiren ve doğduğu kentten hiç ayrılmayan Karl May, yine burada 1912'de ölmüştür.

DAKOTA, NEBRASKA, WYOMING... BU ÜÇ AMERİKA DEVLETİNİN BİRLEŞTİĞİ YERDE, YILLAR ÖNCE BİR GÜN, GARİP BİR OLAY OLDU...

İKİ KİŞİ İZLİYORDU BU SAHNEYİ...

RAHAT DUR BUDALA. NE YAPIYORSUN?

BU AYI ONU ÖLDÜRÜRSE, ARADIĞIMIZI HİÇBİR ZAMAN BULAMAYIZ.

* BU ORMANLAR VAHŞİ AYILARLA DOLUYDU.

İKİ Mİ?

MATO-POKA BU...

YAYINI HAZIRLA...

*"MATO-POKA" DAKOTA DİLİNDE "BÜYÜK AVCI" DEMEKTİR...

DİKKAT.. DAKOTALAR.

FENA MI? ONA YARDIM EDERLER.

BİRKAÇ DAKİKA SONRA...

BUNU HİÇ UNUTMAYACAĞIM DOSTUM.

DAKOTALAR ŞEFİ "DÖRT GÖZ" MUTLUDUR.

PEKİ, KURTULDU AMA ONA ŞİMDİ SALDIRAMAYIZ. BU YANINDAKİLERE SATAŞMAK TEHLİKELİDİR.

SİZİNLE DÖNECEĞİM DOSTLAR. AYIYI SONRA ALDIRTIRIM. POSTU ÇOK DEĞERLİDİR.

LOGAN, ARAŞLARIN FETİSİ MARTİN BAUMANN'DA MI GERÇEKTEN?

EVET. BAUMANN ARAŞLARIN DA DAKOTALARIN DA ÇOK İYİ DOSTU. YAŞAMINI NASIL KURTARDIKLARINI GÖRMEDİN Mİ?

BAUMANN, İLKENİN EN ZENGİN POST TÜCCARI... ARAŞLAR OBALLALARLA SAVAŞA BAŞLAMADAN ÖNCE, PIRLANTALI FETİŞLERİNİ, SAVAŞTAN SONRA GERİ ALMAK ÜZERE, BAUMANN'A VERDİLER. TEZ DAVRANIP, MÜCEVHERİ DAHA ÖNCE BİZ ELE GEÇİRMELİYİZ.

DÜŞÜN BLAYTON. MÜTHİŞ BİR SERVET ELİMİZE GEÇECEK. ARKASINI BIRAKMAYALIM.
İKİ GÜN SONRA...
...VE ONA DEDİM... GEL BİRLİKTE GİDELİM...
AMMA SIZLANDIN.. BAŞIM AĞRIDI VALLAHİ...
GÜCÜNÜ AYI AVINA SAKLARSAN DAHA İYİ EDERSİN. BİLİYORSUN, PATRONUMUZ MARTİN BAUMANN İÇİN TEK ÖNEMLİ ŞEY BUDUR.
BİR SANİYE...GÖK YÜZÜNE BAK ŞİŞKO...
EVET SIRIK, BUNUN İÇİN PARA ALDIĞIMIZI BİLİYORUM.
BURADA BİR SAAT ÖNCE BİR ÇARPIŞMA OLMUŞ...
BAK, ORALARDA BİRİLERİ VAR SIRIK.
AZ ÖNCE BURADA ÇARPIŞANLARDIR BELKİ. GİDİP BAKALIM.
BEN SENİ DE, PATRONU DA ANLAMIYORUM. SİZ ALMANLAR, KURŞUN SESLERİNİ BENİM MÜZİĞİME YEĞLİYORSUNUZ.
BAŞIMIZ BELÂYA GİRECEK SIRIK, GÖRECEKSİN...
AZ SONRA..
ŞURAYA BAK. ÇABUK!
BU KIZILDERİLİYİ NE YAPACAĞIZ DUNCAN?
BİR DE SORUYORSUN. ONU YAKALAMAK İSTEYEN SENDİN.

BAKALIM KIZILDERİLİLER GERÇEKTEN ÖLMESİNİ BİLİYORLAR MI?
BRRRR... NEDEN KENDİNİZİ TEHLİKEYE ATMAKTAN O KADAR HOŞLANIYORSUNUZ? GERİ DÖNSEK FENA MI OLUR SIRIK?
DİNLE BURALA. BU ADAMLAR BİR DAKOTA'YI YAKALAMIŞLAR. PATRONUN DA DAKOTALAR VE APAŞLARLA BİR DOSTLUK ANLAŞMASI VAR.
BU ANLAŞMA YÜZÜNDEN, ONLARIN TOPRAKLARINDA AVLANABİLİYORUZ... HEM BU GENÇECİK KIZILDERİLİ'YE YAZIK DEĞİL Mİ?
DİKKAT!
BANG!
VAY CANINA!
HI?
BİRİ ATEŞ ETTİ...
EVET. GEL BAKALIM!..
BU YILAN HER ŞEYİ MAHVETTİ ŞİŞKO. BURAYA DOĞRU GELİYORLAR.
KALKIN AYAĞA. SÖYLEYİN BAKALIM, BURADA İŞİNİZ NE? HADİ.
BUNLAR, BAUMANN'IN HESABINA ÇALIŞAN ADAMLAR.

BİZİ İZLİYORDUNUZ HA? BURALARDA AVLANMAK BİZİM DE HAKKIMIZ.
TABİİ, VADİ HERKESİN. BİZ SİZİ İZLEMİYORDUK. BU ZAVALLI KIZILDERİLİYİ KURTARMAK İSTİYORUZ.
ŞUNA MI ZAVALLI DİYORSUN? ONU PATRONUNUZUN DOSTUNU İZLERKEN YAKALADIK. DÖRT NALA GİDİYORDU.
SIKI YUMRUK'UN MU ARDINDAYDI?..*
* KIZILDERİLİLER TAKMIŞTI BU ADI O ADAMA...
KIZILDERİLİLER ONU ARADIĞINA GÖRE ÇOK ÖNEMLİ BİR ŞEY OMALI. GİDELİM. BIRAKIN DELİKANLIYI...
SIRIK DAVİ'NİN SÖZLERİ KAHKAHALARLA KARŞILANDI...
BIRAKIN ONU DİYORUM. YOKSA PİŞMAN OLURSUNUZ.
HA..HA.. DUYUYOR MUSUNUZ ÇOCUKLAR
BU ŞAKAYA YALNIZ KENDİLERİ GÜLÜYORDU. ONLARI MAHVEDEN DE BU OLDU.
AAAH!..
OY ELİM...
OY!..
GİDELİM SİSKO. DELİKANLININ BAĞLARINI ÇÖZ...
SAĞOL KARDEŞİM. MATO POKA'DAN BİR MESAJ GÖTÜRÜYORUM.
MATO POKA VE ARKADAŞLARI OGALALLA'LARIN ELİNE DÜŞTÜ. MATO POKA, ARAPLARIN KUTSAL FETİŞİNİ VERMEZSE, ONU ÖLDÜRECEKLER.
NE? VAY CANINA?

TABANCALARI TOPLA ŞİŞKO...
SÖYLEDİKLERİN DOĞRU MU?
HEM DE NASIL. BENİ BABAM BÜYÜK ŞEF "DÖRT AYI" YOLLADI...
DAHA SONRA.
ÖDETİRİM BUNU SİZE...
MATO POKA AVLANIRKEN OGALLALLAR SALDIRDI.
HIMM... SEN NE DERSİN ŞİŞKO?
* OGALLALLAR, BEYAZLARLA HİÇBİR BARIŞ ANLAŞMASI YAPMAK İSTEMEYEN BİR KIZILDERİLİ KABİLESİDİR.
HIMM.. BİRAZ ACELE ETMEZSEK PATRONU BİR DAHA SAĞ GÖREMEYİZ DERİM.
HEM SONRA, OGALLALLALAR, APAŞLARIN FETİŞİNİ ELE GEÇİRİRLERSE YENİDEN SAVAŞA BAŞLARLAR VE BU, KORKUNÇ SONUÇLAR DOĞURUR...
SIKI YUMRUK'A HABER GÖTÜRÜYORUM. MATO POKA'YI BİR O KURTARABİLİR.
GECE ÇABUK ÇÖKTÜ...
BURADA KAMP KURALIM ŞİŞKO. YARIN YİNE YOLA KOYULURUZ.
EVET WOHKADEH, SIKI YUMRUK'U ARAYACAĞIZ. DEDİĞİN GİBİ PATRONU BİR TEK O KURTARABİLİR.
BU SIKI YUMRUK GERÇEKTEN YAŞIYOR MU? BEN ONU BİR EFSANE KAHRAMANI SANIYORDUM.

HAYIR, DEĞİL ŞİŞKO. SIKI YUMRUK'UN ASIL ADI ALFRED SCHİLLER.. BENİM GİBİ VE PATRONUMUZ GİBİ ALMANDIR. BİR GÜN APAŞLARLA BİRLİKTE YAŞAMAYA KARAR VERDİ
BEN DEMİYOR MUYUM?. BÜTÜN ALMANLAR YAŞAMLARINI ZORA SOKMAYA BAYILIYORLAR!
ŞŞÜT. SUS ŞİŞKO.. HİÇBİR ŞEY DUYMADIN MI?
ATEŞ ÇATIRDIYOR DOSTUM.
AMA SIRIK DAVİ'NİN AVCI KULAĞI YANILMIYORDU...
DİKKAT ETSENE BUDALA..
FETİŞE KADAR VARABİLMEK İÇİN BU BİZİM TEK ŞANSIMIZ. SIRIK DAVİ NEREDE OLDUĞUNU BİLİYOR.
MARTİN BAUMANN'I YAKALADIKLARINI UNUTMA. BAŞKA ÇAREMİZ KALMADI...
ANLADIK. KIRK KERE SÖYLEMENE GEREK YOK.
HEY.. KİMSEN ÇIK ORTAYA...
BAUMANN OGALLALALARIN ELİNE DÜŞTÜ, ONU NASIL ELE GEÇİRECEĞİZ?
ADAMLARI ONU KURTARMAYA ÇALIŞACAKLAR, BUDALA. SUS DİYORUM, GELİYOR!
KIPIRDAMA. BEN ONUN İŞİNİ BİTİRİRKEN SEN DE ÖBÜR İKİSİNE SALDIRIRSIN..
OLDU LOGAN.

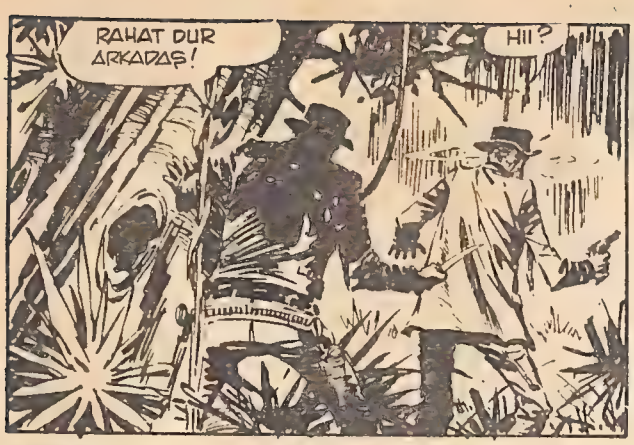
RAHAT DUR ARKADAŞ!
HII?

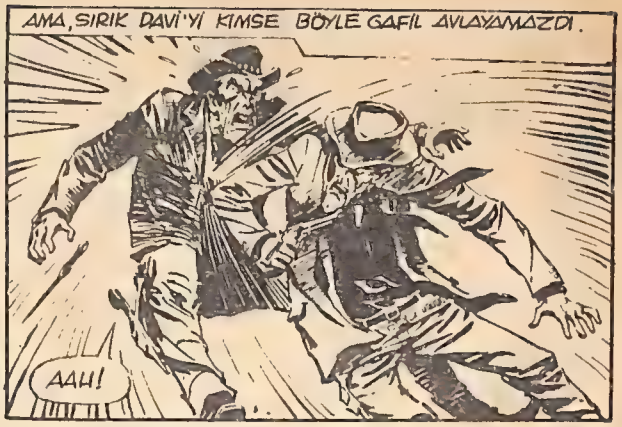
AMA, SIRIK DAVİ'Yİ KİMSE BÖYLE GAFİL AVLAYAMAZDI.
AAH!

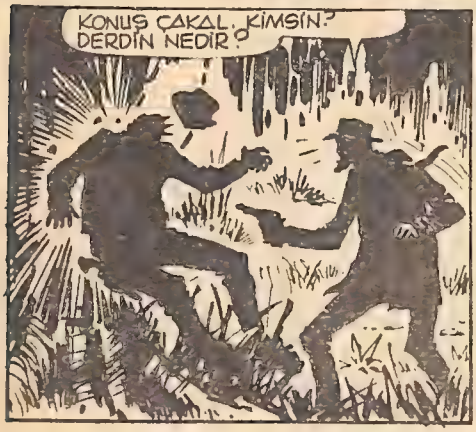
KONUŞ ÇAKAL. KİMSİN? DERDİN NEDİR?

BEN SÖYLEYEYİM DOSTUM?

DİKKAT SIRIK!

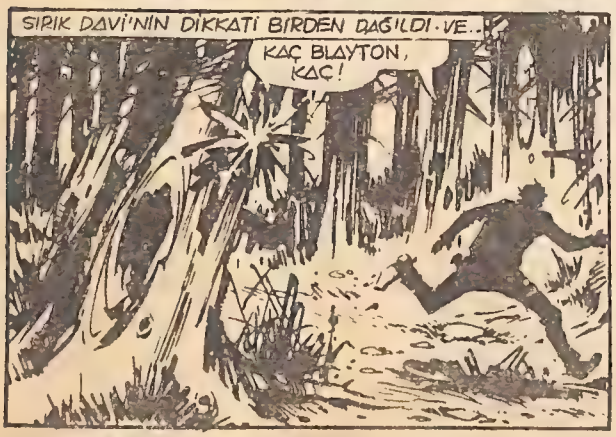
SIRIK DAVİ'NİN DİKKATİ BİRDEN DAĞILDI. VE..
KAÇ BLAYTON, KAÇ!

NASILSIN? NEYDİ BU?..
BİR TUZAK ŞİŞKO. GARİP BİR TUZAK...

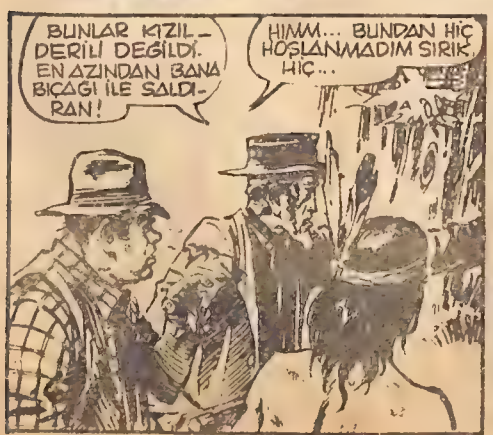
BUNLAR KIZILDERİLİ DEĞİLDİ. EN AZINDAN BANA BIÇAĞI İLE SALDIRAN!
HIMM... BUNDAN HİÇ HOŞLANMADIM SIRIK HİÇ...

ONU ÖLDÜREBİLİRDİN BUDALA. BU ADAM BAUMANN'IN SAĞ KOLU, ELMAS FETİŞİN NEREDE GİZLENDİĞİNİ BİLİYORDUR.

ONLARI GERİDEN İZLEYECEĞİZ AMA HİÇ GÖZDEN YİTİRMEYECEĞİZ. BU ADAM BİR SERVET EDER UNUTMA.

BU ATEŞ SESİ ÇOK UZAKLARDAN DUYULMUŞTU..
ŞURADAN GELDİ SIKI YUMRUK. YÜZDE YÜZ!..
AZ SONRA..
NE YAPIYOR BU OĞLAN?
BURAYA DOĞRU GELİYORLAR... BİRİLERİ GELİYOR...
BELKİ GELEN ONLARDIR YİNE.. ONLARI KARŞILAMAYA HAZIRLANALIM...
GENÇ KIZILDERİLİ YANILMIYORDU.. BİRAZ SONRA...
BU GELEN, DOST. BİR APAŞ KABİLESİNİN BÜYÜK ŞEFİ...
EVET.. EVET, YANINDA DA..
SIKI YUMRUK!..
DAVİ, DOSTUM!..
İKİ DOST SEVGİYLE BİRBİRLERİNE SARILDI...
SIRIK DAVİ, WOHKADEH'İN GETİRDİĞİ MESAJI KIGACA ANLATTI...
HER ŞEYDEN ÖNCE MARTİN VE ADAMLARINI KURTARMAMIZ GEREK. BU AKŞAM NE İYİ ETTİM DE...
...VİENNETU İLE ÇIKMAYI AKIL ETTİM. YARIN AVA ÇIKACAKTIK VE MUTLAKA BENİ BULAMAYACAKTINIZ...
PEKİ SENİNKİLER, MATO POKA'NIN YAKALANDIĞINI NASIL ÖĞRENDİLER?
BABAM BÜYÜK ŞEF "DÖRT AYI" MATO POKA VE ADAMLARINI GÖTÜRDÜKLERİNİ GÖRDÜ.. ONLARI WAKON TONKE'YE GÖTÜRDÜLER...
* WAKON TONKE: KIZILDERİLİLER İÇİN KÖTÜ RUHLAR
ANLIYORUM. SAVAŞTA KENDİSİNE VERDİĞİMİZ KUTSAL FETİŞİMİZİN YERİNİ GÖYLEMEZSE ONU VE ADAMLARINI ÖLDÜRECEKLER.
YİTİRECEK ZAMANIMIZ YOK.. HADİ...

DOSTLARIMIZ YOLA KOYULARAK, TUTUKLULARI KORKUNÇ BİR ÖLÜMDEN KURTARMAYI UMUYORLARDI....

ACELE EDİN. SABAHA DOĞRU KÖYE YAKLAŞMIŞ OLACAĞIZ...

ÖTELERDE BİR YEREDE ÜZÜCÜ BİR ŞEYLER SAHNELENİYORDU...

DİRENÇLİ OL MARTİN...DAKOTALAR SIKI YUMRUK'A HABER VERMEK İÇİN UĞRAŞIYORLAR.. KUŞKUM YOK KURTARACAKLAR BABANI...

FACTORIA PELETERIA MARTIN BAUMANN

KORKUNÇ, BOB. BABAMIN BÜTÜN ÇABALARI BOŞA GİTTİ. HER ŞEYİMİZİ YİTİRDİK...

ŞİMDİ ONU KURTARMAYA BAKMALIYIZ. ÖNCE SIKI YUMRUK'U BULALIM. BAŞKA ÇAREMİZ YOK...

AMA SIKI YUMRUK, YANİ ALFRED SHILLER, BAUMANN'IN DERİ ATELYESİNDEN ÇOK UZAKLARDAYDI O ANDA...

ŞAFAK SÖKÜYOR ÇOCUKLAR. ÖĞLEYE DOĞRU OGALLALLALARIN KÖYÜNE VARIRIZ.

BİR PLÂNIN VAR MI FRED? BİZİ DE TUTUKLAMASINLAR DA...

GULP... ALLAH KORUSUN SIRIK.. NİNEM BANA BU ADAMLAR ÜSTÜNE KORKUNÇ ÖYKÜLER ANLATIRDI...

SALDIRMAK İÇİN GECEYİ BEKLEYECEĞİZ. HAYDİ ŞİMDİ GİDELİM...

AZ ÖTEDE, İYİ TANIDIĞIMIZ İKİ KİŞİ DE YOLLARINI SÜRDÜRÜYORLARDI...

OF...ÇOK YORULDUM LOGAN..BU ADAMLAR BÜTÜN GECE HİÇ MOLA VERMEDİ...

SÖYLEMEDİM Mİ BLAYTON. KIZILDERİLİLER ARASINDA YAŞAYAN O GARİP AVRUPALI DA ONLARA KATILDI. BAUMANN'I KURTARMAYA GİDİYORLAR.

DÜŞÜN BİR.. ONU KURTARDIKLARINDA ÜSTLERİNE ÇULLANIRIZ, BAUMANN'I KAÇIRIR, FETİŞİN YERİNİ ÖĞRENMEYE ÇALIŞIRIZ..

BU ARADA..

BAK BOB... NAL İZLERİ. DOĞRU YOLDAYIZ..

BALMANN'IN OĞLU BOB'LA, BABASININ KENDİNE BAĞLI UŞAĞI BİR GECE ÖNCE ARKADAŞLARIMIZIN BİRBİRİNE RASLADIKLARI YERE VARIRLAR...

HAKLISIN MARTİN. BURADA BİR ATEŞ YAKMIŞLAR...

SIRIK DAVİ İLE ŞİSKO JEMİ OLMALI. BEŞ GÜN ÖNCE ÇIKTILAR EVDEN, BABAMIN YAKALANDIĞINI ÖĞRENMİŞ OLMALILAR.

BÜTÜN GÜN HİÇ DURMADAN GİTTİLER...

ATLAR BİTKİN BOB.. DURUP BİR ŞEYLER YİYELİM...

BİR SANİYE MARTİN. ŞU SESİ DUYUYOR MUSUN?..

EVET, HAKLISIN.. GÖKGÜRÜLTÜSÜ GİBİ BİR ŞEY...

GÜRÜLTÜ GİDEREK YÜKSELİR...

TANRIM. ŞURAYA BAK, BOB...

AAH!..

BU KORKUNÇ BİR GÖRÜNTÜYDÜ...

BİR YABANİ ÖKÜZ SÜRÜSÜ!

MAHVOLDUK. GİZLENECEK HİÇBİR YER YOK...

BU GÜRÜLTÜ APAŞ ŞEFİ VİNNETU'NUN KESKİN KULAKLARINA KADAR VARIR...

NE OLUYOR?

ARKADAŞLAR, BU YALNIZCA...

BİR YABAN ÖKÜZÜ SÜRÜSÜ OLABİLİR. KARŞILARINDA İKİ ADAM VAR. ÖLECEKLER.

DİKKAT.. KÖYDEN SENİ GÖREBİLİRLER...

BİZ SİZİN DOSTUNUZUZ..
BUNU KANITLAMAK İÇİN DE İSTERSENİZ, İKİ SAVAŞÇINIZLA BİRLİKTE MATO POKA'NIN FETİŞİ GİZLEDİĞİ YERE GİDECEĞİZ...

AMA KURNAZ BÜYÜCÜ BU SÖZLERİN NE ANLAMA GELDİĞİNİ ÇOK İYİ BİLİYORDU...
ÖTEKİLERİN YANINA GÖTÜRÜN. FETİŞE EL KOYMAK İSTİYORLAR. YARIN SABAHA KARŞI ÖLECEKLER...
BEKLEYİN!
BİZ SUÇSUZ.. YAPMAYIN!

ŞİMDİ, ÖTEKİLERİ ARAMAYA GİDELİM. BU BİZİM İÇİN İYİ BİR AV OLACAK...

BU SIRADA KÖYDEN AZ ÖTEDE...
HEY ŞİŞKO JEMİ. ÇIKIN ORTAYA...

ALFRED'İN FOYASI ORTAYA ÇIKTI. VINNETU ORADA BEKLİYOR BİZİ. HEMEN HAREKETE GEÇMELİYİZ...
EYVAH!

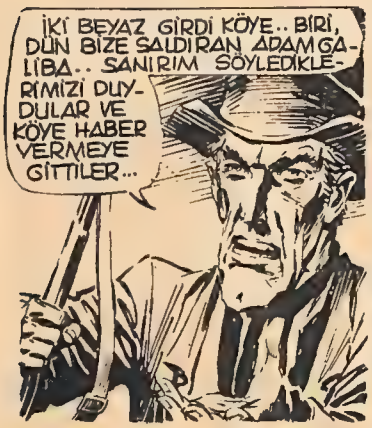
İKİ BEYAZ GİRDİ KÖYE.. BİRİ, DÜN BİZE SALDIRAN ADAM GALİBA.. SANIRIM SÖYLEDİKLERİMİZİ DUYDULAR VE KÖYE HABER VERMEYE GİTTİLER...

HADİ SIRIK DAVİ. ŞİMDİ YALNIZCA BABAM VE ADAMLARI DEĞİL, ALFRED DE TEHLİKEDE...
BİR FİKRİM VAR, DİNLEYİN.

YALNIZCA BİR YANGIN KURTARABİLİR ONLARI. KÖYÜ İYİ TANIYORUM. NE YAPACAĞIMI BİLİRİM.
BELKİ DELİKANLI... TABİİ YANGIN KARGAŞASINDA HEPSİNİ KURTARABİLİRİZ.

BU SIRADA OGALLALLALARIN ŞEFİ, BUNGA-LONGA...

HEY, DİKKAT...

BAĞLARINI ÇÖZDÜLER!
AH!
HAYIR ARKADAŞ, KRONERS'İ VURABİLİRSİN.
AAH!
AMA ADAMIN KAÇMASINA KİMSE ENGEL OLAMADI...
DİKKAT, KAÇIYOR!
HAYIR MARTİN, ÇOK GEÇ. ARTIK ONU YAKALAYAMAYIZ...
ÇAREMİZ YOK ÇOCUKLAR. WOHKADEH'İN PLÂNI GERÇEKLEŞMEDEN KÖYE SALDIRMALIYIZ.
BEN DE GELİYORUM.
BAKIN!..
OGALLALLALAR! MAHVOLDUK!

ORADALAR!
BAKIN, ŞEFİMİZ.
İKİ ADAM İKİ DE GENÇ OĞLAN.. SİZ ONLARIN İŞİNİ BİTİRİN, BEN KÖYE GİDİYORUM..
ADAMLARI KURTARMAYI DENEDİLER BÜYÜK ŞEF. SIKI YUMRUK'U DA TUTSAK ALDIK...
ÇOK KALABALIKLAR. ONLARLA ÇARPIŞAMAYIZ. EN İYİSİ, BİR BAŞKA YOLDAN KÖYE GİTMEYE ÇALIŞALIM...
BÖYLECE DOSTLARIMIZ AZ SONRA..
ALEVLERİ GÖRÜR GÖRMEZ SALDIRACAĞIZ. YOLUNUZ AÇIK OLSUN ÇOCUKLAR...
GEL, MARTİN!..
ŞEF KÖYE VARDIĞINDA SAFAK SÖKÜYORDU...
TUTUKLULAR NEREDE?
HEPSİ AYNI ÇADIRDA. SIKI YUMRUK DA ONLARLA BİRLİKTE...
ARTIK HİÇ BİRİNE GEREK YOK. FETİŞİN NEREDE OLDUĞUNU BİLİYORUZ. ÇADIRDAN ÇIKARIN. ONLARI ÖLDÜRECEĞİZ.
HEPSİNDEN ÖNCE DE SIKI YUMRUK'U. ÇABUK GETİRİN ONLARI!
SANIRIM ARTIK KURTULUŞ YOK BİZE...
ARKADAŞ SEN ELİNDEN GELENİ YAPTIN.

ŞEFİN KOMUTU HEMEN YERİNE GETİRİLDİ.
CESARET ALFRED. HEPİMİZ DİRENÇLİ OLMALIYIZ...
ARKADAŞLAR, HEPİNİZE, DOSTLUĞUNUZDAN ÖTÜRÜ TEŞEKKÜR EDERİM...
ŞEFİN ÇADIRI ORADA. ONU ATEŞE VERECEĞİZ...
DİKKAT ET MARTİN!
OLDU! SEN NE DERSEN ONU YAPACAĞIM....
SIKI YUMRUK, SEN BİZİM DÜŞMANIMIZSIN. DÜŞMANLARIMIZ OLAN APAŞLARIN DOSTUSUN...
YANILIYORSUN ŞEF!
BEN HER ZAMAN DOĞRUDAN VE İYİDEN YANA OLDUM. SENİN KABİLEN SOYGUNLARLA SAVAŞLARLA GEÇİNİYOR.
AMA ŞEF, BU SÖZLERİ DİNLEYEMEZDİ..
ÖLECEKSİN, SIKI YUMRUK!
MAHVOLDUM!
ONU BURAYA ATIN!
TAM O SIRADA BİR ATEŞ SESİ VE...
MAHVOLDUK, HEPSİ BURAYA GELECEK ŞİMDİ!
BİLİYORUM WOHKADEH. AMA ONU ÖLDÜRECEKLERDİ.

KIZILDERİLİ YANILMIYORDU..
YAKALAYIN!
ÇOK KALABALIKLAR..GEL BENİMLE MARTİN!
NE BEKLİYORSUNUZ, ATIN DELİĞE!
AMA ŞAŞIRTMA..! ÇALAR DAHA BİTMEMİŞTİ...
ÇÜNKÜ KÖYÜN ÇEVRESİNDE NÖBET BEKLEYEN VİNNETU, SESLERİ DUYUNCA KÖYE KOŞMUŞ VE...
...HEMEN EYLEME GEÇMİŞTİ.
ÇEKİL, BAKALIM!
VİNNETU! BAŞ DÜŞMANIM!
ACELE ET, MARTİN!
HEMEN ÇADIRI ATEŞE VERELİM...
TUTUKLUYU, TUTUKLUYU ÖLDÜRÜN!

RÜZGAR YARDIMCI OLACAK. KAÇALIM!
HEY WOHKADEH, BAK SIKI YUMRUK!
SIKI YUMRUK!
BAĞLARIMI ÇÖZÜN! YİTİRECEK ZAMANIMIZ YOK!
BU ARADA RÜZGÂRIN YARDIMIYLA YANGIN BÜYÜMEYE BAŞLAMIŞTI...
HADİ ÇOCUKLAR. TAMAM...
BENİM SAVAŞÇILARIM KAÇSA DA BEN SENİN İŞİNİ BİTİRECEĞİM VİNNETU.
BEN HAZIRIM!
SON SAATİN GELDİ WUNGALOWGHA...
SIRIK DAVİ VE ARKADAŞLARININ GELMESİ OGALLALLARI DAHA ÇARESİZ DURUMDA BIRAKTI.
DİKKAT EDİN!
ÇABUK. BABANI KURTARACAĞIZ MARTİN!
AMA BU SIRADA BÜYÜCÜNÜN DE AKLINA BİR FİKİR GELMİŞTİ...
BİR DAKİKA! ŞEFİMİZ BİR APASLA ÇARPIŞIYOR... HERKES İÇİN GEÇERLİ BİR YASA OLDUĞUNU BİLİYORSUNUZ...
BU GARİP ADAM NE DEMEK İSTİYORDU?..

BU YASANIN BİZ OGALLALLALAR İÇİN NE KADAR ÖNEMLİ OLDUĞUNU BİLİYORSUNUZ...

BU YASAYA GÖRE İKİ ŞEF ÇARPIŞTIĞI ZAMAN, ADAMLARININ KADERİ, BU ÇARPIŞMAYA BAĞLIDIR.

PİS ADAM! BUNU DÜŞÜNMELİYDİK!
BİZE NE ALFRED. ARKADAŞLARIMIZ DA SALDIRIYA GEÇTİ, VE OGALLALLALAR GERİ ÇEKİLİYORLAR.

AMA ŞEFLERİ YİTİRİRSE OGALLALLALAR KENDİLERİ SAVUNMAYI REDDEDERLER. KRONERS, ÇARPIŞMAYI REDDEDEN İNSANLARA SALDIRMAYACAK KADAR SOYLUDUR.

ALFRED HAKLIYDI.. BÜYÜCÜ, DÜŞMANLARINI İYİ TANIYORDU...
ÇOK DOĞRU!
EN GÜÇLÜSÜ KAZANSIN...
YASAMIZA UYALIM...

DİNLE BENİ SIKI YUMRUK. ŞEFİMİZ YENERSE HEPİNİZ ÖLECEKSİNİZ.
PEKİ YA VİNNETU ŞEFİNİZİ YENERSE? NE OLACAK O ZAMAN?

O ZAMAN SİZİ BIRAKACAĞIZ.. SİZİ ELEVEREN İKİ ADAM DIŞINDA, HEPİNİZİ...
HAYIR BÜYÜCÜ. BİZ ÖZGÜRLÜĞÜMÜZÜ BİLEĞİMİZİN GÜCÜYLE KAZANMAK İSTERİZ.

VİNNETU ÜSTÜN GELİRSE HALKINIZ YASAYA GÖRE DAĞLARDA YAŞAMAYA MAHKUM OLACAK.

BÜYÜCÜ BU KOŞULLARIN KABUL EDİLMEYECEĞİNİ BİLİYORDU...
DUYDUN MU BÜYÜCÜ? ŞEFİN ADINA BİR YANIT VER.
SIRIK DAVİ, BU ADAM KAFA MI BOZMAYA BAŞLADI...

PEKİ... SIKI YUMRUK'UN DEDİĞİ OLSUN. ÖLMEYE HAZIRLANIN, ÇÜNKÜ ŞEFİMİZ ÜSTÜN GELECEK.

BU ARADA SİZ BABANI KURTARMAYA GİDİN...
EVET AMA ALFRED.. NEDEN ÇARPIŞMIYORUZ.. İSTEKLERİNE UYMAK ZORUNDA DEĞİLİZ Kİ..
BEN KIZILDERİLİLERİN TÖRELERİNE SAYGI DUYARIM DELİKANLI. ATEŞ FAZLA YAYILMADAN BABANI KURTARALIM.
DÖVÜŞ SONUÇLANMADAN ÖNCE KİMSE GEÇEMEZ...
ALLAHTAN ATEŞ, TUTUKLULARIN BULUNDUĞU ÇADIRA SIÇRAMAMIŞTI...
BLAYTON VE LOGAN DA ÇADIRLARINDA KARA KARA DÜŞÜNÜYORLARDI...
SANA SÖYLEDİM.. BU İŞ KÖTÜ BİTECEK DEDİM, DEĞİL Mİ?
SANA BİR ŞEY SÖYLEYEYİM Mİ, BURADAN KURTULACAK OLURSAM ARTIK FETİŞİ BULMAYA HİÇ ÇALIŞMAYACAĞIM...
BÜYÜCÜNÜN VERDİĞİ ARADAN SONRA, İKİ ŞEF KARŞI KARŞIYA GELİR YİNE...
HAYDİ. DÜŞMANA ÖLÜM...
YAŞAMIMIZ SÖZ KONUSU ŞİMDİ, AMA DAHA ÖNEMLİSİ...
OGALLALLALAR YENECEK OLURSA, ARAŞLARLA SAVAŞLARI SONSUZA DEK SÜRECEK..
AH!

ALFRED, SENİ ANLAMIYORUM. BU ADAM ÜSTÜN GELİRSE, HEPİMİZİ ÖLDÜRECEK. NEDEN EVET DEDİK.. ŞİMDİLİK DURUM BİZDEN YANA..
VİNNETU'YA GÜVENİM SONSUZ. UMUTLUYUM. ŞİMDİ SALDIRIRSAK, ONURUMUZ BÜTÜNÜYLE YOKOLUR...
BÖYLECE HEM YAŞAMIMIZI KURTARABİLİR, HEM DE BARIŞI SAĞLAYABİLİRİZ, ANLADIN MI ŞİMDİ...
EVET ALFRED, ANLIYORUM...
AAH!
GEBER ÇAKAL.
BALTASI KIRILDI. BÖYLE DÖVÜŞEMEZ. DURUN.
İZGÜNÜM BÜYÜCÜ..
AAH!
İHANET. KUTSAL YAŞAMIZI ÇİĞNEDİLER.

YALAN SÖYLÜYORSUN BÜYÜCÜ. KIRIK BALTAYLA DÖVÜŞÜN SÜRDÜRÜLEMEYECEĞİNİ BİLİYORSUN.
BU KARGA-SALIKTAN BUNGA-LOW-GHA YARALANMIŞTI, VE...
AAH!
AAH!
BUNGA-LOW YISHA, HERKESİN GÖZÜ ÖNÜNDE YERE YIĞILDI...
BİR SİLAH VERİN!
YAŞAYA LIY VE ONA BİR SİLAH VER.
ARAP ŞEFE BİR SİLAH VERİLDİ VE...
VİNNETU I DÜŞMANININ BAŞINA DİKİLDİ...
ARKADAŞLAR, ŞEFİNİZE BİR BAKIN...
SİZE BİR ÖNERİM VAR. BİZİMLE BARIŞ İMZALAYIN, ŞEFİNİZİN KILINA DOKUNMAYACAĞIM...

NE DERSİNİZ OGALLALALAR?

ALFRED MERAKLA BEKLİYORDU...
VİNNETU ÇOK DOĞRU KONUŞTU. YILLARCA ŞEFİNİZ SİZİ SAVAŞLARA SÜRÜKLEDİ. BAKIN YENİLDİ ŞİMDİ.

ARTIK APAŞLARLA BİRLEŞEBİLİRSİNİZ. YANITLAYIN. YA BARIŞ... YA DA ŞEFİNİZİN ÖLÜMÜ VE SİZİN MAHVINIZ...

SESLER YÜKSELMEYE BAŞLADI VE...
BARIŞ İSTİYORUZ...
SAVAŞMAYACAĞIZ ARTIK!..

HAYIR SIKI YUMRUK. BU İŞ BURADA BİTMEYECEK. BEN HALKIMI YENİDEN TOPLAYIP SENİN KARŞINA ÇIKACAĞIM.

SENİN HALKIN BURADA BÜYÜCÜ.. VE BARIŞ İSTİYOR.
TUTUKLULARI KURTARALIM.

SAĞOLUN ARKADAŞLAR!
HER ŞEYİMİZİ SIKI YUMRUK'A BORÇLUYUZ.

EVET BABA. ALFRED HEM SİZİ KURTARDI, HEM DE APAŞLARLA OGALLALALAR ARASINDAKİ SAVAŞA SON VERDİ.

DOSTUM VE BEN, SİZDEN ÖZÜR DİLEMEK İSTİYORUZ. ASLINDA BİZ.
SİZ APAŞLAR İÇİN KUTSAL BİR ŞEYİ ELE GEÇİRMEK İSTEDİNİZ. BUNUN İÇİN DE BİZİ ELE VERDİNİZ.. AMA ŞİMDİ BUNLAR GERİDE KALDI...

FETİŞ APAŞLARA DÖNECEK.. SANIRIM BİR DAHA YOLUMUZA ÇIKMAZSINIZ...

SANA GELİNCE DOSTUM, APAŞLARIN YARDIMIYLA, ATELYENİ YENİDEN KURACAĞINI UMUYORUM...
BU ÖNEMLİ DEĞİL ALFRED. SEN ATELYEDEN ÇOK DAHA DEĞERLİ BİR ŞEYİ, BARIŞI KURDUN.

REZİL OLAN BÜYÜCÜ...
BAKIN, KAÇIYOR!
BIRAK MARTİN! BU ONUN İÇİN EN BÜYÜK CEZA. OGALLALLARIN APAŞLARLA BİRLEŞTİĞİNİ GÖRDÜ..

ARTIK YOLLARIMIZ AYRILIYOR. SİZ ATELYENİZE..
BİZİMLE GELSENE!..

HAYIR MARTİN! BİR GÜN, BUNDAN YILLAR ÖNCE ÖNEMLİ BİR KARAR ALDIM.

APAŞLARA BARIŞ İÇİN VERDİKLERİ KAVGADA YARDIMCI OLMAYA KARAR VERDİM.

HOŞÇAKAL ALFRED. BİR GÜN DÖNERSEN, EVİMİN KAPILARI SANA AÇIK OLACAK..

GÜLE GÜLE WOHKADEH. GÖRÜŞÜRÜZ BELKİ.
HOŞÇAKAL!

AZ SONRA...
HADİ ÇOCUKLAR GİDİYORUZ.

HOŞÇAKALIN DOSTLAR!

AV MEVSİMİNDE GELİN. SİZİ BEKLEYECEĞİM.
DAĞLAR BİLE, O YÖREDE, OLANAKSIZ OLANI BECEREN ADAMIN ADIYLA YANKILANIYORDU: SIKI YUMRUK...
SON

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

MIRNAV, MIRNAV KEDİLER

Yaz günleri öğle sıcağında kedileri izlediniz mi hiç? Nasıl uyuklarlar ağaç gölgelerinde. Duvar diplerinde. Saçak altlarında. Esintili yerleri bulup uzanırlar. Yaşlılar biraz bu yüzden severler kedileri. Yemeklerden sonra sedirlere kurulup karşılıklı kestirirler. Sokaklar da boştur. Satıcılar geçmez. Çocukları uyutur anneleri. Durgun, esintisiz yaz günleri kediler gelir aklıma nedense? Bir çıtırdı duyunca kulak kabartırlar hemen. Kuşkuludurlar. Dikilip çevrelerine dikkatle bakarlar. Ben onların uyuduklarına da inanmam. Üst katta tencere düşse bodrumda sıçrarlar yattıkları yerden.

Hiç bir eylemi kesin yapmazlar. Öyle bizim gibi köşeyi dönüp durmadan yürümezler. Örneğin. Duvara sürünerek geçip, köşebaşında dururlar. Önce yavaşça kafalarını uzatırlar. O yönde kendilerince bir sakınca yoksa dönüp bir de arkalarına bakarlar kuşkuyla. Kuşlara, kelebeklere çok meraklıdırlar. Ses çıkarmadan yaklaşırlar. Bahçe duvarı boyuna göre çok yüksekse ağaca tırmanıp bir süre beklerler. Aşağıya bakarlar. Tutundukları daldan duvara sıçrarlar. Duvarın üstüne sinerler. Yeniden aşağıya bakarlar. Dönüp sokağa bakarlar. Aşağıda ağızlarına göre bir av varsa kuyrukları dikiliverir. Duvarın üstünde bir kaç kez yaylanıp aşağıya bırakırlar kendilerini.

Kedileri evlerimizin bir parçası gibi anlatır okuma kitapları. "Kış günleri sobanın yanında mır, mır ses çıkararak uyuyan. Fareleri tutan. Uslu, bizlere bağlı hayvanlar" dır kediler kitaplarımızda. Gerçekten uslu görünürler ama çok içten pazarlıklıdırlar. Karınları doymak bilmez. Evde tıka, basa yerler sokağa çıkıp kasabın, balıkçının önünde, "Mırnav, mırnav" ederler açmış gibi. Onların yediklerini normal bir insan yese fenalık geçirebilir. Onlara dokunulmadıkça kimseye kötülük etmezler. Görmeden kuyruklarına basarsanız dostluğu unutup tırnaklarını geçiriverirler bacağınıza. En çok kızdıkları şey kulaklarının arkasına parmağınızla fiske vurmanızdır. Ayaklarının üstünde dikilip silkinmeye başlarlar. Tüyleri diken, diken olur. Huysuzlaşırlar. Sinirli sesler çıkarmaya başlarlar. "Mmır.. Mmır" gibilerden. Kıyı, bucak kaçmaya başlarlar sizden.

Ürkektirler. Biraz da yüzsüz. Kovalanınca kaçarlar ama sonra hiç bir şey olmamış gibi gene gelirler. "Mırnav! Mırnav!" diye bağırmaya başlarlar. Akşama dek, "Pist! Pist!" diye bağırmaktan bitkin düşer kasaplar.

Lokantalarda masaların altına çöreklenirler. Yemek yiyen müşterilerin ayaklarına sürtünmeye başlarlar, "Mmır, mmır, mmır" Müşteriler kedi kovalamaktan ne yediğini anlamaz. Garsonlar hizmet mi etsin kedileri mi kovalasın şaşırıp kalırlar. Lokantaların mutfaklarını da basar bu mırnavlar. Ahçıları deli ederler. Birbirlerini de seymezler. Hiç onları topluca ciğer beklerken gördünüz mü? Hücuma geçmek için tetikte beklerler. Kasap kemiği atınca ok gibi atılırlar üst, üste. Birbirlerini kıyasıya tırmalarlar kemiği ele geçirebilmek için.

Bizim sokakta bir kasap vardı. Aklını oynattı bu, "Mırnav"lardan. Sessiz, iyi bir insandı. Pek canını yakmak istemezdi kedilerin. Öteki kasaplar gibi şiddet yanlısı değildi. "Onlar da can" derdi. Ara, sıra kemik atardı onlara. "Yesin fukaralar. Sevaptır" Kediler yüz buldu bizim kasaptan. Şımardılar. Bir gün kasabı bastılar. Tezgahın üstüne bile çıktılar. Mmmır, mmmmır, miyav, miyaaaaav" diye başladılar. Aralarında geçimsizlik olduğundan pençeleştiler. Adam müşterinin isteklerini mi yerine getirsin bu yüzsüzlerle mi uğraşsın bilemedi. İyilikle çıkarmaya çalıştı dükkandan. Olmadı. Kapının önüne dek gidip yeniden geldiler.

"Pist! Piiiiiist! Gidin başımdan yahuuuu! Aaaaaa! Kızdırmayın beni. Piiiiiiist! Hadi yavrularım. Hadi güzellerim çıkın bakayım! Piiiiiist!" demesine aldırış bile etmediler. Koro gibi, "Miyaaaaaaaaaav! Miyaaaaaaaav! Mmmmır! Mmmmır!" ları sürdürdüler. İçlerinden bir uyanık neredeyse kasabın kestiği kuşbaşı etleri götürüyordu. Adamın kolunun altından uzanıp kapacaktı eti. Elinin tersiyle öyle bir tokat indirdi ki ona kasap aptallaşıp tezgahın üstünden yere düştü. Silkinerek toparlanmaya çalıştı. Kasap avazı çıktığı kadar bağırdı: "Yeter artmmık! Yeteeeeeer beeeee! Nedir sizden çektiğim pis mendeburlaaaaar? Piiiiiist! Çıkın dışarımı! Piiiiiiiist!"

Kediler bu uyarıyı da önemsemediler. Biraz geriye çekilip yeniden geldiler. "Mmmır, Mır, mır, mır, mmmmır!" Kasap baktı ki bu yüzsüzlerin sözden, iyilikten anlayacağı yok satırını kaptığı gibi atıldı üstlerine: "Piiiiiiiist! Defolun başımdaaaaaaaan! Piiiiiiiist!" diye kovalamaya başladı. Kediler önde, bizim, kasap arkalarında sokağa çıktılar. Müthiş bir kovalamaca başladı. Sokaktakiler kasabı yatıştırmaya çalıştılar ama durduramadılar.

Sonunda adamcağız bir duvarın önüne boylu boyunca uzandı, soluk, soluğa. O günden sonra bizim kasap düzelmedi. Yanında kedilerden söz ettirmedi hiç. Yaaa. İşte böyle. Haftaya buluşmak üzere hoşça kalın.

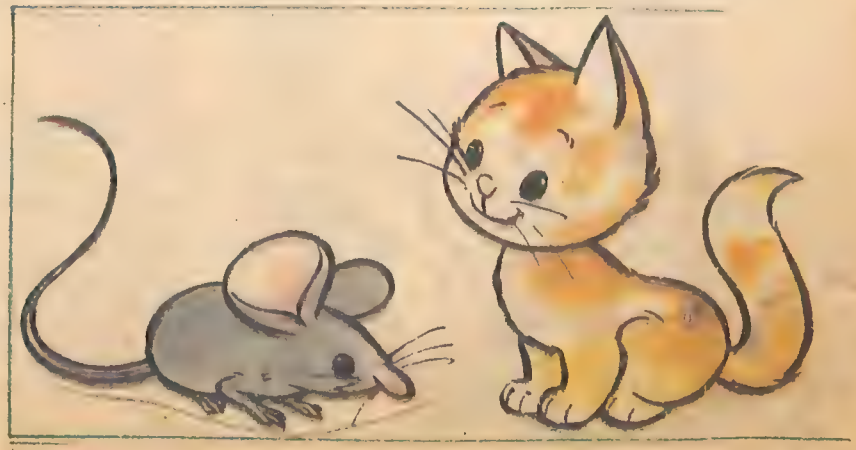

HER TELDEN

Amerika'da uçurtmalar çok yaygın. Ülkede her yıl yaklaşık 150 milyon kadar uçurtma satılıyor...

GÖKYÜZÜ MELEKLERİ

Uçurtmalar hepimizin çok sevdiği oyuncaklar. Kırmızılı, yeşilli renkleriyle hepimizi çekiyorlar. Yapım tarihleri ise çok eski. Tarihte ilk uçurtmaları İ.Ö 3000 yılında Çinliler yapmış. Ama bu uçurtmaların bir görevleri varmış. Savaşlarda ordularca bayrak olarak kullanılıyormuş.

Uçurtmalar o günlerden günümüze dek bir çok aşama geçirmiş. Kağıtlardan, ipek parçacıklarından ve yapraklardan yapılmış. Şimdilerde plastik de kullanılıyor yapımlarında. Onları uçurtanların amacı artık salt eğlenmek değil. Örneğin büyük şirketler reklam aracı olarak dev uçurtmalar hazırlıyorlar. Böylece daha çok mal satmayı amaçlıyorlar.

Resimlerde çeşitli uçurtmalar görüyoruz. Bunlar bir çok gereçlerden yapılmış. Görüldüğü gibi insan, gemi biçimlerinde olanları var. Hepsinin boyları birkaç metreyi aşıyor.

Günümüzde uçurtmalar salt çocukların birer oyuncağı olmaktan çıktı. Bu dev uçurtmaları büyükler binbir emeklerle hazırlıyorlar. Havalarda yarıştırıyorlar.

Bu resimlere bakınca sanırız onlar da bizim gibi, uçurtmaların gelişmesine katkıda bulunmuş, büyük usta Leonardo da Vinci'yi anımsıyorlardır. Ne dersiniz?

ÜSTTEKİ RESİM: Balsa ağacından ve kağıttan yapılmış bir uçurtma.

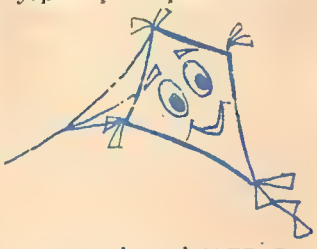

ALTTAKİ RESİMLER: Bu iki uçurtmanın ana maddesi plastik. Bu yüzden havada rahatlıkla uçabiliyorlar.

Amerika'da uçurtma kulüplerinin sayıları çok arttı. Yaklaşık her eyalette bunlardan birkaç tane var. Ayrıca kulüpler her hafta aralarında yarışmalar düzenleyerek ilgiyi çekiyorlar...

Uzaya gönderilen uydularca haberleşme çok ucuz bir biçimde sağlanıyor...

HABERLEŞME UYDULARI

Günümüzde haberleşme çok gelişti. Eskiden tellerle yapılan bu işlemler şimdilerde uzaydaki çeşitli uydularca yapılıyor. Televizyonumuz insanın ilk kez aya inişini ya da uzaydaki çalışmaları birkaç kez gösterdi. Bütün bunlar uzaydaki haberleşme uydularınca gerçekleştiriliyordu. Yalnız onlar mı? Hayır! Örneğin geçtiğimiz günlerde Arjantin'de yapılan Dünya Futbol Şampiyonası'ndan görüntüler de bu uydularca ekranlarımıza geldi.

Bu uydular dünyadaki alıcılara radyo dalgaları yayıyorlar. Bu alıcılar da bunları dünyanın çeşitli yerlerindeki, örneğin evimizdeki televizyon alıcılarına gönderiyorlar. Böylece haberleşme çok ucuz bir biçimde sağlanıyor. Yalnız televizyon mu? Bu uydular bir çok işte kullanılıyor. Radyo dalgalarını yayıyorlar, uluslararası, daha doğrusu denizaşırı ülkeler arasındaki telefon haberleşmesini sağlıyorlar. kanımızca yararlı bir buluş. Öyle değil mi?

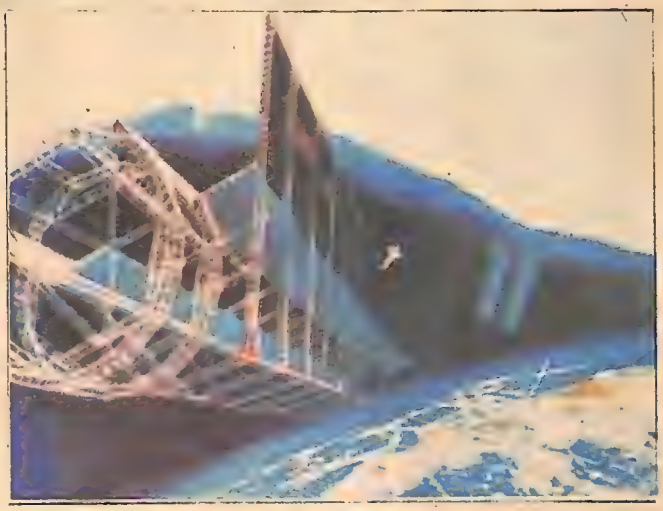

FİLLER DE İŞE YARIYOR

Hayvanat bahçesinde fillerin bakıcısı boş vakitlerini fillerinin hortumlarına taktığı ipte yürüyerek geçiriyor. Bu arada karısı da boş durmuyor. Çamaşırlarını kurutuyor...

Bıdık Ali

ORHAN ÖNAL

MÜJDAT GEZEN

ÇOCUK MİZAHI

İyi günler sevgili çocuklar...

Pek yakında size bir muştu vereceğim galiba... Aptal Hamdi ile ilgili... Şimdilik başka bir açıklama yapmıyorum, ama sanırım siz anladınız?...

Bu hafta yine elimde biriken mektupları elemeye ve içlerinden seçtiklerimi buraya aktarmaya devam ediyoruz...

İşte bunlardan ilki İstanbul'dan Tamer Emiroğlu adlı kardeşimizden:

KABADAYI İSEN

Nasrettin Hoca birgün ava gitmiş. Tesadüfen karşısına bir tavşan çıkmış. Hocayı gören tavşan tüm hızıyla koşmaya başlamış. Bunu gören Hoca:

— Enayi... Sana yetişemiyeceğimi anladın da ondan böyle koşuyorsun. Kabadayı isen yerinde dur da görelim?.. diye bağırmış.

İstanbul'dan Mustafa İyigün adlı kardeşimizin mektubundan çıkan fıkra:

YANLIŞLAR

Öğrenci yazılarını hep küçük küçük yazıyordu. Birgün öğretmen sinirlendi ve sordu:

— Ne diye yazını küçük yazıyorsun?

— Yanlışlarım görünmesin diye öğretmenim...

HİNDİSTAN'DA İNEK KESİLMEZ

İki inek kesilirken konuşuyorlardı. Biri:

— Ben sana demedim mi burada bize hayat yok diye.

Öteki dertli dertli:

— Ah haklısın kardeş, sen dediğin zaman keşke Hindistan'a gitseydik.

Yukarıdaki fıkrayı Erzurum'dan Zehra Özer kardeşimiz göndermiş.

Ankara'dan Demet Demiray adlı kardeşimizin fıkrası da şöyle:

BENZİYOR MU?

Hayat Bilgisi dersinde öğretmen Merdan'a sordu:

— Yerde sürünen canlılara sürüngenler denir. Bana bir sürüngen adı söyler misiniz?

Biri söz aldı ve:

— Benim on aylık kardeşim öğretmenim, dedi.

İstanbul'dan Bülent Bali adlı arkadaşımızın fıkrası:

NASİHAT

Baba oğluna öğüt veriyordu:

— George Washington senin zamanında en ağır işleri yapıyordu.

Çocuk bu durum karşısında şöyle yanıt verdi:

— Ama babacığım senin zamanında da Cumhurbaşkanlığı yapıyordu.

İstanbul'dan Can Cicimen adlı kardeşimiz, küçük kardeşi Han Cicimen'in başından geçen bir olayı anlatıyor bize:

Birinci sınıfa giden bir kardeşim var. Birgün okuldan eve geldik. Resim dersinde yaptığı resimleri anneme ve bana gösterdi. Resimde iki tane savaş gemisi var. Etrafı simsiyah.

— Ne resmi yaptın? dedik Kardeşim:

— Denizde birbiriyle savaşan iki savaş gemisi.

Annem:

— Etrafı neden kapkara siyah deniz olur mu?

Kardeşim:

— Ama anne, o KARADENİZ dedi.

Yukarıdaki olay gerçekten çok güzel ve bu sayfanın anlamını ortaya koyacak nitelikte. Can kardeşimize çok çok teşekkürler. Şimdi de bir başka mektubun içinden çıkan fıkraya göz atalım. İstanbul'dan Anahid Hazaryan adlı kardeşimizden.

MİSAFİR

Birgün bir aileye misafir gelmiş ve maçı izlemek için televizyonu açtırmış. Sonra sıkılınca başka bir odaya geçmiş. Bunu gören evsahibi maç sevmediği halde televizyonun karşısına geçmiş ve maçı seyretmeye başlamış.

Bunu gören karısı adama:

— Hani sen maç seyretmeyi sevmezdin? demiş.

Adam da:

— Ne yapayım misafir maçı seyretmiyor, boşuna ceryan gitmesin diye maçı ben seyrediyorum.

Arkadaşımız bu fıkrayı tamamen kendi buluşu olarak yazmış, teşekkürler...

Ankara'dan Rayzan Başeğmez adlı kardeşimiz de bize şu fıkrayı göndermiş:

ÜÇ SİLAHŞÖRLER

Adam arkadaşına dert yanıyordu:

— Sorma başıma gelenleri. Bizim hanım üçüz doğurdu. Ona her zaman söyledim "şu Üç Silahşörler'i okuma" diye.

Arkadaşı:

— Eyvah yandık, demiş. Ne oldu?

— Bizim hanım hamile ve bir haftadır "Kırk Haramiler" kitabını okuyor.

PİRZOLA

Zeynep'ler çok yoksul diler. Pirzolayı bir kere yemiş olan Zeynepin damağında pirzolanın tadı kalmış çok sevmişti. Ne yazık ki almaya durumları yetmiyordu. Bir gün Zeynep hızla evden içeri girdi:

— Anne Boing 707 uçağında pirzola ikram ediliyormuş, dedi.

Annesi:

— Ne olmuş, ne var bunda, hem sen bunu nerden öğrendin?

Zeynep cevap verdi:

— Zengin arkadaşımdan. Pirzola yemek için bineriz, değil mi anneciğim?

Ankara'dan Tamer Ersan kardeşimizin fıkrası:

KİM KIRDI?

Çocuklar okulun bahçesinde çelik comak oynuyorlardı. Atılan çelik sınıfın camını kırmıştı. Kimin kırdığı belli olmadığından öğretmen çocukları sorguya çekiyordu, Sıra Ali'ye gelince öğretmen sordu:

— Oğlum camı kim kırdı gördün mü?

— Gördüm efendim.

— Kim kırdı?

— Çelik kırdı efendim.

TV

Çizgi-filmciliğin çok gelişmi olduğu ülkelerden biri de Romanya. Ülkede her yıl bir çok çizgi - film yapılıyor...

ROMEN ÇİZGİ-FİLMLERİ

Çizgi-filmler günümüz televizyonunda çok önemli bir yer tutuyor. Her yıl ekranlarımıza yeni yeni tipler, yeni yeni kahramanlar geliyor. Bunlar sizlerin olduğu kadar büyüklerin de ilgisini çekiyor. Örneğin "Jetgiller"i ele alalım. Bu programı anneniz ve babanızla birlikte seyretmiyor muydunuz? Sonra "Tom ve Jerry"... Kısa sürede hepimizin sevgisini kazanan "Heidi"...

Bunlar dış ülkelerdeki çizgi-film yapımcılarının ürünleri. Bizim ülkemizde bu dal o kadar gelişmiş değil. Ancak bazı örnekler bunun dışında tabii. Örneğin geçtiğimiz yıl yitirdiğimiz Yalçın Çetin Usta'nın yapıtları... Bunlar yıllar geçse bile değerlerinden hiç bir şey yitirmeyecek nitelikte.

Çizgi - filmciliğin çok gelişmiş olduğu ülkelerden biri de Romanya. Bu sayımızı onlara ayırdık. Romen ressamların yarattığı tipleri sizlere tanıtmaya çalışacağız. Yeri gelmişken söyleyelim: Dış ülkelerdeki ressamların yapıtlarını tanıtmayı ilerki sayılarımızda sürdüreceğiz.

Romen çocuklarının en sevdiği çizgi-filmlerden Patratel kısa boylu kırmızı pantalonlu çok yaramaz bir çocuktur. Çevresine şaka yapmayı pek sever. Pek tabii ki, bu yüzden başına gelmedik iş kalmaz. Yanda onun resimlerini sunuyoruz...

MÜJDAT GEZEN

ÇOCUK MİZAHI

İyi günler sevgili çocuklar...

Pek yakında size bir muştu vereceğim galiba... Aptal Hamdi ile ilgili... Şimdilik başka bir açıklama yapmıyorum, ama sanırım siz anladınız?...

Bu hafta yine elimde biriken mektupları elemeye ve içlerinden seçtiklerimi buraya aktarmaya devam ediyoruz...

İşte bunlardan ilki İstanbul'dan Tamer Emiroğlu adlı kardeşimizden:

KABADAYI İSEN

Nasrettin Hoca birgün ava gitmiş. Tesadüfen karşısına bir tavşan çıkmış. Hocayı gören tavşan tüm hızıyla koşmaya başlamış. Bunu gören Hoca:

— Enayi... Sana yetişemiyeceğimi anladın da ondan böyle koşuyorsun. Kabadayı isen yerinde dur da görelim?.. diye bağırmış.

İstanbul'dan Mustafa İyigün adlı kardeşimizin mektubundan çıkan fıkra:

YANLIŞLAR

Öğrenci yazılarını hep küçük küçük yazıyordu. Birgün öğretmen sinirlendi ve sordu:

— Ne diye yazını küçük yazıyorsun?

— Yanlışlarım görünmesin diye öğretmenim...

HİNDİSTAN'DA İNEK KESİLMEZ

İki inek kesilirken konuşuyorlardı. Biri:

— Ben sana demedim mi burada bize hayat yok diye.

Öteki dertli dertli:

— Ah haklısın kardeş, sen dediğin zaman keşke Hindistan'a gitseydik.

Yukarıdaki fıkrayı Erzurum'dan Zehra Özer kardeşimiz göndermiş.

Ankara'dan Demet Demiray adlı kardeşimizin fıkrası da şöyle:

BENZİYOR MU?

Hayat Bilgisi dersinde öğretmen Merdan'a sordu:

— Yerde sürünen canlılara sürüngenler denir. Bana bir sürüngen adı söyler misiniz?

Biri söz aldı ve:

— Benim on aylık kardeşim öğretmenim, dedi.

İstanbul'dan Bülent Bali adlı arkadaşımızın fıkrası:

NASİHAT

Baba oğluna öğüt veriyordu:

— George Washington senin zamanında en ağır işleri yapıyordu.

Çocuk bu durum karşısında şöyle yanıt verdi:

— Ama babacığım senin zamanında da Cumhurbaşkanlığı yapıyordu.

İstanbul'dan Can Cicimen adlı kardeşimiz, küçük kardeşi Han Cicimen'in başından geçen bir olayı anlatıyor bize:

Birinci sınıfa giden bir kardeşim var. Birgün okuldan eve geldik. Resim dersinde yaptığı resimleri anneme ve bana gösterdi. Resimde iki tane savaş gemisi var. Etrafı simsiyah.

— Ne resmi yaptın? dedik

Kardeşim:

— Denizde birbiriyle savaşan iki savaş gemisi.

Annem:

— Etrafı neden kapkara siyah deniz olur mu?

Kardeşim:

— Ama anne, o KARADENİZ dedi.

Yukarıdaki olay gerçekten çok güzel ve bu sayfanın anlamını ortaya koyacak nitelikte. Can kardeşimize çok çok teşekkürler. Şimdi de bir başka mektubun içinden çıkan fıkraya göz atalım. Istanbul'dan Anahid Hazaryan adlı kardeşimizden.

MİSAFİR

Birgün bir aileye misafir gelmiş ve maçı izlemek için televizyonu açtırmış. Sonra sıkılınca başka bir odaya geçmiş. Bunu gören evsahibi maç sevmediği halde televizyonun karşısına geçmiş ve maçı seyretmeye başlamış.

Bunu gören karısı adama:

— Hani sen maç seyretmeyi sevmezdin? demiş.

Adam da:

— Ne yapayım misafir maçı seyretmiyor, boşuna ceryan gitmesin diye maçı ben seyrediyorum.

Arkadaşımız bu fıkrayı tamamen kendi buluşu olarak yazmış, teşekkürler...

Ankara'dan Rayzan Başeğmez adlı kardeşimiz de bize şu fıkrayı göndermiş:

ÜÇ SİLAHŞÖRLER

Adam arkadaşına dert yanıyordu:

— Sorma başıma gelenleri. Bizim hanım üçüz doğurdu. Ona her zaman söyledim "şu Üç Silahşörler'i okuma" diye.

Arkadaşı:

— Eyvah yandık, demiş. Ne oldu?

— Bizim hanım hamile ve bir haftadır "Kırk Haramiler" kitabını okuyor.

PİRZOLA

Zeynep'ler çok yoksul'diler. Pirzolayı bir kere yemiş olan Zeynepin damağında pirzolanın tadı kalmış çok sevmişti. Ne yazık ki almaya durumları yetmiyordu. Bir gün Zeynep hızla evden içeri girdi:

— Anne Boing 707 uçağında pirzola ikram ediliyormuş, dedi.

Annesi:

— Ne olmuş, ne var bunda, hem sen bunu nerden öğrendin?

Zeynep cevap verdi:

— Zengin arkadaşımdan. Pirzola yemek için bineriz, değil mi anneciğim?

Ankara'dan Tamer Ersan kardeşimizin fıkrası:

KİM KIRDI?

Çocuklar okulun bahçesinde çelik comak oynuyorlardı. Atılan çelik sınıfın camını kırmıştı. Kimin kırdığı belli olmadığından öğretmen çocukları sorguya çekiyordu, Sıra Ali'ye gelince öğretmen sordu:

— Oğlum camı kim kırdı gördün mü?

— Gördüm efendim.

— Kim kırdı?

— Çelik kırdı efendim.

Romen çocuklarının en sevdiği çizgi-filmlerden biri "Patratel". Dizi, kısa boylu, kırmızı pantalonlu ve kırmızı şapkalı bir çocuğun öyküleri. Hepsi çok çeşitli. Örneğin gördüğünüz büyük resim o filmlerin birinden alınmış. Adı: "Patratel ve Kuşlar". İsterseniz filmin öyküsünü sizlere kısaca anlatalım.

Patratel çok akıllı ve yaramaz bir çocuktur. Şaka yapmayı çok sever. Bu yüzden başına gelmedik iş kalmaz. Birgün bir ağacın üzerinde civciv bulur. Onu yakalar. Civciv çok korkmuştur. Balığa çıkmış olan annesini çağırır. Annesi üç arkadaşıyla birlikte yavrusunun yardımına koşar. Bu kez korkma sırası Patratel'-

dedir. Ne ki oradan geçmekte olan çocuklar Patratel'i dayak yemekten kurtarırlar. Patratel yaptığı şeyin kötü bir iş olduğunu anlar. Kendini bağışlatmak için bütün kuşlara yiyecek verir...

Sizlere tanıtacağımız ikinci dizi "Formica" adını taşıyor. Dizinin kahramanları karıncalar. İnsanların günlük çalışmalarını, işlerine gidip gelmelerini, para biriktirmelerini, anlatıyor. Boş sürelerini iyi değerlendirmemelerini gülmece biçiminde veriyor. Onlara karıncalar gibi çalışmalarını öğütlüyor...

Tabii Romen çizgi-filmlerin hepsi bu kadar değil. Biz yalnızca birkaç tanesini anıtmayı amaçladık. Haydi, hepsine sağlıcakla...

LARRY YUMA

OYUN İÇİNDE OYUN

LAST POINT'DA SOKAKLAR KARANLIK VE ISSIZ... KASABA HALKI ALIŞILMAMIŞ BİR OLAYI SEYRETMEYE GİTMİŞLER...

HEPSİ O'FLAHERTY'NİN TİYATRO ŞEKLİNE SOKULMUŞ DÜKKANINDA TOPLANMIŞLAR...

(C) — Epipress

ORADA ÜNLÜ OYUNCU JAMES GLENDALE "HAMLETİ" OYNAMAKTAYDI...

LARRY !
SELAM SUSAN, YOKSA SANA OFELYA 'MI DESEM ?
MESAJIMIN SANA ULAŞMIŞ OLMASI, BÜYÜK ŞANS LARRY ! JAMES İÇİN ÇOK ÜZÜLÜYORUM..
ONUN GİBİ BÜYÜK BİR TİYATROLARA ALIŞIK ÜNLÜ BİR OYUNCUNUN GELİP DE BİR DÜKKAN KÖŞESİNDE OYNAMASINDAN ZATEN SEN DE BİR GARİPLİK OLDUĞUNU FARKINA VARMIŞSINDIR..
HAKLISIN, BEN DE AYNI ŞEYİ DÜŞÜNDÜM
CEVABI ŞU: KORKUYOR. JAMES BU SIRALARDA YA BİR ŞEYDEN YA DA BİRİNDEN KAÇIYOR.. TİYATRO İSE HAYATI, OYUNCULUKTAN DA VAZ GEÇEMEDİĞİNDEN EN GİZLİ KÖŞELERDE OYNAMAYA DEVAM EDİYOR...
BUNUN GİBİ KAYBOLMUŞ KASABALARDA BİR GECE KONAKLAYIP GİDİYORUZ.. BÖLGEDE KENDİSİNE REKLAM YAPACAK GAZETE OLMAMASINA DA ÖZELLİKLE DİKKAT EDİYOR...
KUSURA BAKMA.. ŞİMDİ SAHNEYE ÇIKMAM GEREK...
RİCA EDERİM, BUYRUN OFELYA...
EFENDİMİZ NASILLAR BU GÜNLERDE ?
TEŞEKKÜR EDERİM.. İYİYİM İYİ !
ZAVALLI SUSAN.. GECE KULÜBÜNDE DANSÖZKEN TUTTU BU ADAMIN AŞKINA ONA ÇOK SIKICI GELEN TRAJEDİLERDE OYNAMAYA BAŞLADI...

OYUN BİTMEK ÜZEREDİR...
BEN ÖLÜYORUM ORAS.. GÜÇLÜ ZEHİR BEYNİME HAKİM OLUYOR...
ASİL BİR YÜREK PAR ÇALANDI.. İYİ GECELER TATLI PRENSİM.. ŞARKI SÖYLEYEN MELEKLER SENİ GÖTÜRSÜNLER...
BRAVO! BRAVO!
UYAN MARTİN.. UYAN KOCA AYI, BİTTİ!
BİRAZ DAHA DAYANABİLİRDİN.. PRENSİN ÖLÜMÜNÜ KAÇIRDIN...
BOŞ VER.. BÖYLE OLDUĞUNU BİLSEYDİM GİDER EVE YATARDIM... BEN CAMBAZLARI TERCİH EDERİM...
BİRAZDAN GÖRÜŞÜRÜZ LARRY JAMES'İ OTELE GÖTÜRMELİYİM.. BENİ SALOON'DA BEKLE...
İŞTE SEVGİLİM OTELİN EN İYİ VE EN GÜVENLİ ODASI...
PENCERELER İYİCE KAPALI MI?...
EVET.. YATAKLARIN ALTINA VE DOLABIN İÇİNE DE BAKTIM.. BU DAMLALARI İÇ, SABAHA KADAR BİR GÜZEL UYURSUN...
GÜN AĞARIRKEN YOLA ÇIKMAK İSTİYORUM..
AZ SONRA..
UYU... DIŞARDAYKEN UYUMAMASI İÇİN İKİ MİSLİ İLAÇ ERDİM...

DEVAM EDECEK

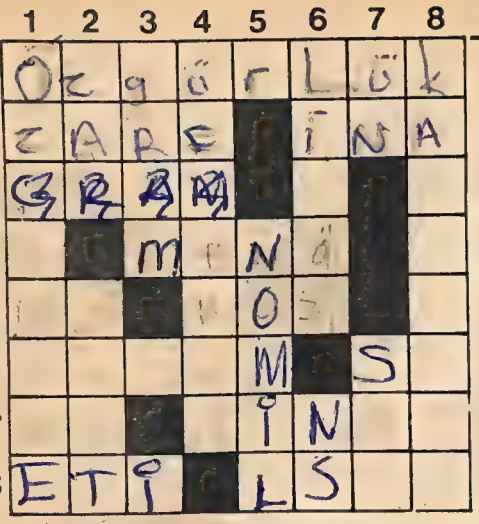

SOLDAN SAĞA: 1) Özgür olma hali, hürriyet. 2) İçine mektup koyduğumuz kağıt kese — (tersi) Birdenbire 3) Bir erkek adı. 4) (tersi) Değer. 5) Bir nota — Bir renk. 6) Yeryüzündeki herhangi bir noktanın çekül doğrultusu ile ekvator düzlemi arasındaki açı — Bir şart eki. 7) Fizikte bir kanun — Kınakına kabuklarından çıkarılan ve sıtmanın ilacı olan beyaz alkaloit. 8) Eski bir devlet adı. — Güney Amerika'da yaşayan bir hayvan.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Dışarıdan alınan besini sindirip kendine mal etme. 2) (tersi) Kendini ağıra satma — Elektrolitte pozitif elektrot. 3) Bir ağırlık ölçüsü birimi. 4) Yanmakta olan bir zeyi söndürmek ya da canlandırmak için soluğunu hızla vermek. 5) (tersi) Turunçgillerden bir meyve 6) Bir içki — (tersi) en kısa zaman parçası 7) Şan, şöhret — Eskiden gümüşe verilen ad. 8) Orduda erlerin yemeğini dağıtmada kullanılan çok miktarda yiyecek olan madeni kap.

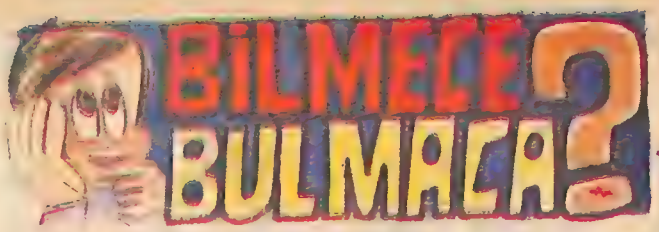

Yanıtlar 64. sayfamızda

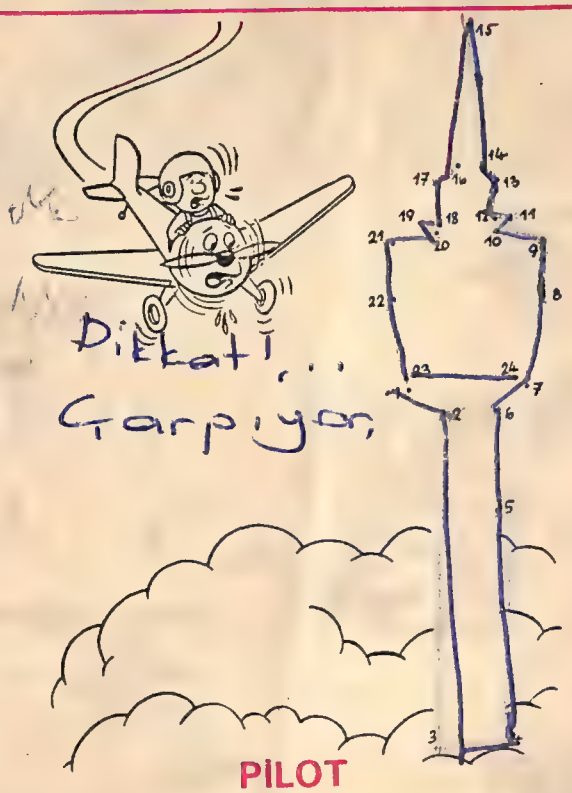

PİLOT

Resimdeki uçak ve pilotu acaba neden bu kadar korkmuşlar? Gördükleri şeyin ne olduğunu anlamak isterseniz, noktaları 1'den başlayıp 24'e kadar bir çizgiyle birleştirin. Bakalım ne bulacaksınız?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

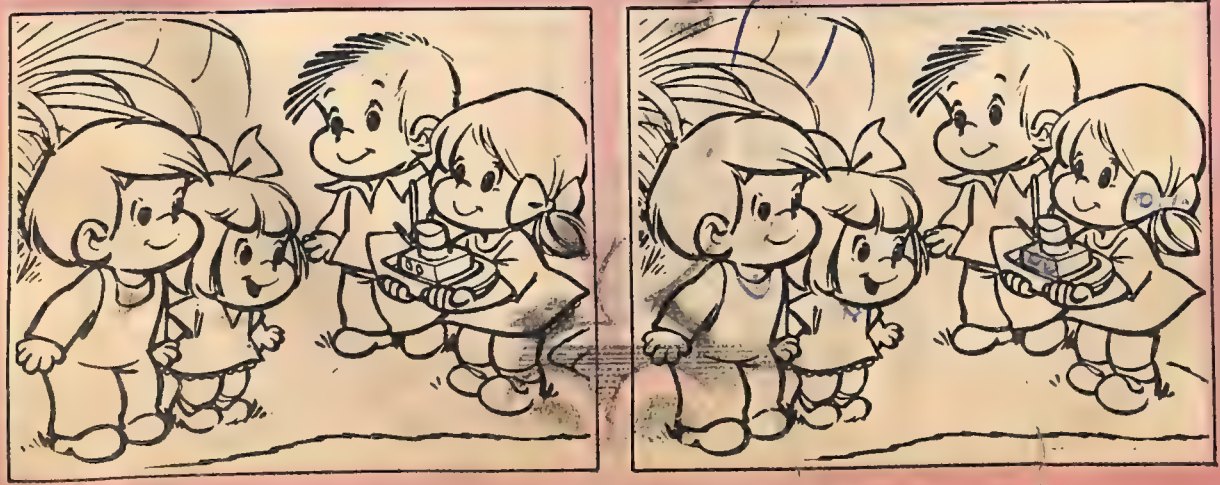

EL ÇABUKLUĞU

Kibrit çöplerinden oluşan bu "141" rakamı bir kibrit çöpünün yer değiştirmesiyle nasıl "12" olur? Düşünün bakalım yapabilecek misiniz?

EKSİKLER

Her resimde ötekilerinde olan bir şey eksik. Acaba eksikleri bulabilir

ARAÇLAR

Resimdeki insanlar yanlış araçlara oturmuşlar. Herkesi yerli yerine oturtabilir misiniz?

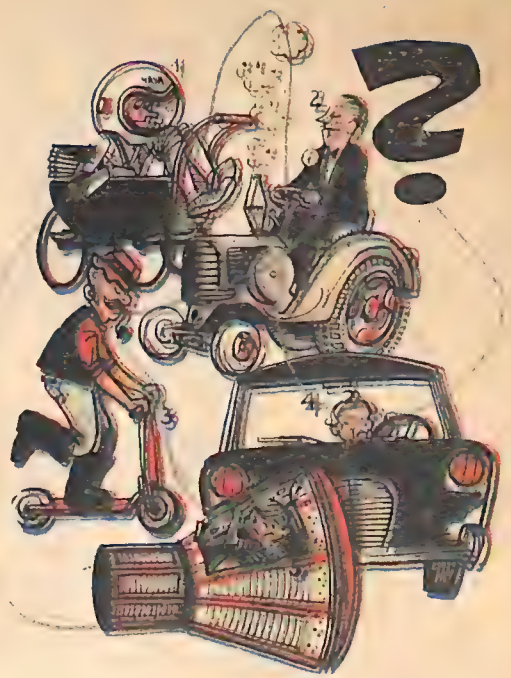

Bir numaradan başlayıp bütün noktaları sırasına göre birleştirin. Bakalım ne çıkacak ? ..

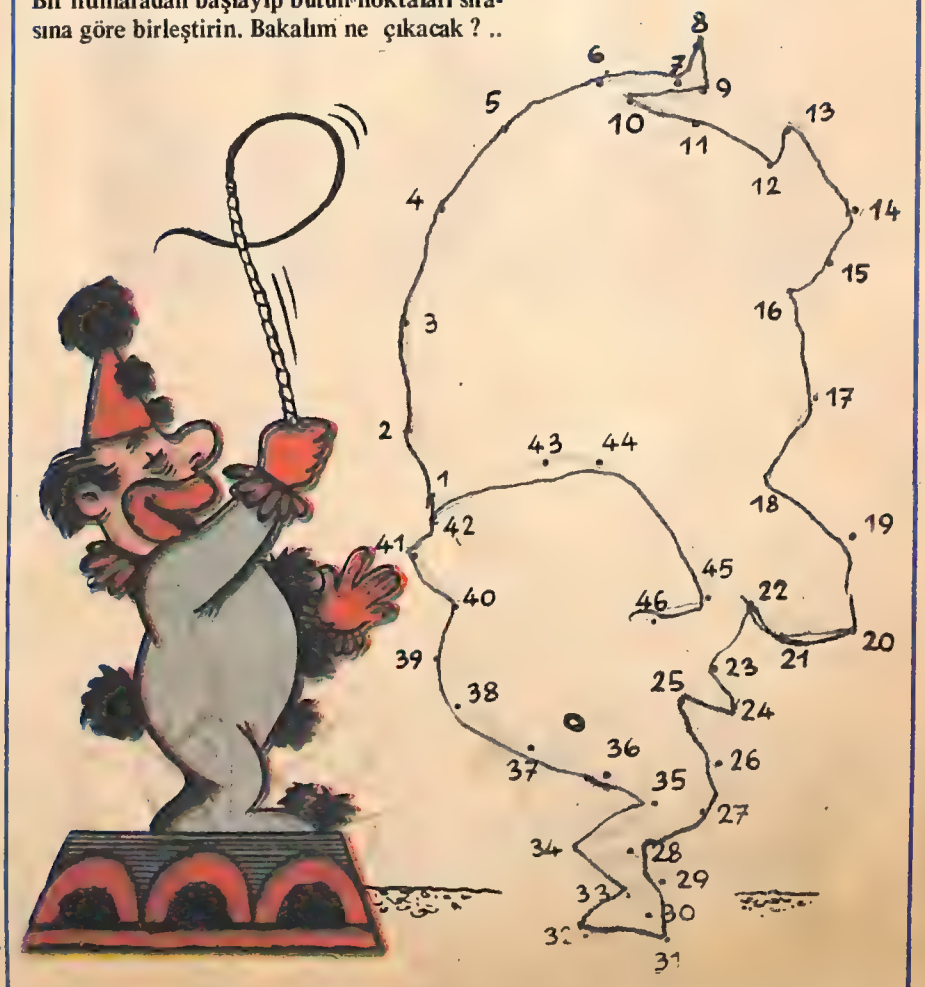

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

MUZ

Sapsarısın muz
Çok tatlısın muz
Seni ben çok severim
Kabuğunu soyup yerim
Sopaya benziyorsun
Çabucak bitiyorsun
Sıcak yerde yetişiyorsun
Ama çok pahalısın muz

ODİL TUNALI

ÖĞRETMENİM

Benim ikinci annemdir
Onu çok severim
Ne öğrendiysem, ondan öğrendim
Henüz okuma yazma bilmezdim

Ne öğrendiysem ondan öğrendim
Bizim için neler yapmadı
Hasta olduğum zaman
Ne kadar üzülürdü

Benim ikinci annemdir
Onu canımdan çok severim

MEHMET GÜMÜŞ

GÜVERCİN

Güzel kuş
Kanatların var
Ama kafestesin
Benim kanatlarım yok
Ama ben uçamıyorum
Kafeste değilim

AYSU BİLGİN

MİNİK KİTAPLARIM

Mini mini kitaplarım
En değerli varlıklarım
Sayfam dolu bilgilerle
Sizi candan kucaklarım

FİONA BARAKAZ

OKUL

Okul bilgi yuvası
Koşup oynarız bazı
Dersanede sıralar
Kara tahtada yazı
Büyük küçük çocuklar
Sıralarda okurlar

Bazen kıra gideriz
Koşup gülüp oynarız
Bazen filim seyredip
Çok şeyler öğreniriz

Çok şeyler öğreniriz
Bazan yazı yazıp
Bazen kitap okuruz
Çok çok bilgi edinip
Doğru yolu buluruz

MUSTAFA GÜVENÇER

Özgün Uysal

TARAK

Ali sınıfa saçları darmadağın girdi. Öğretmeni:
— Ali saçlarını neden taramıyorsun, dedi.
Ali de:
— Tarayamam efendim, dedi
Öğretmen bunun üzerine:
— Neden tarayamazsın. Babanın tarağıyla tarayabilirsin, deyince
Ali:
— Babam tarak kullanmaz. Çünkü saçı yoktur efendim, demiş.

MUSTAFA ALPHAN

Gülben Işıksoluğu

HONDURAS

Şekerkamışları toplanıyor

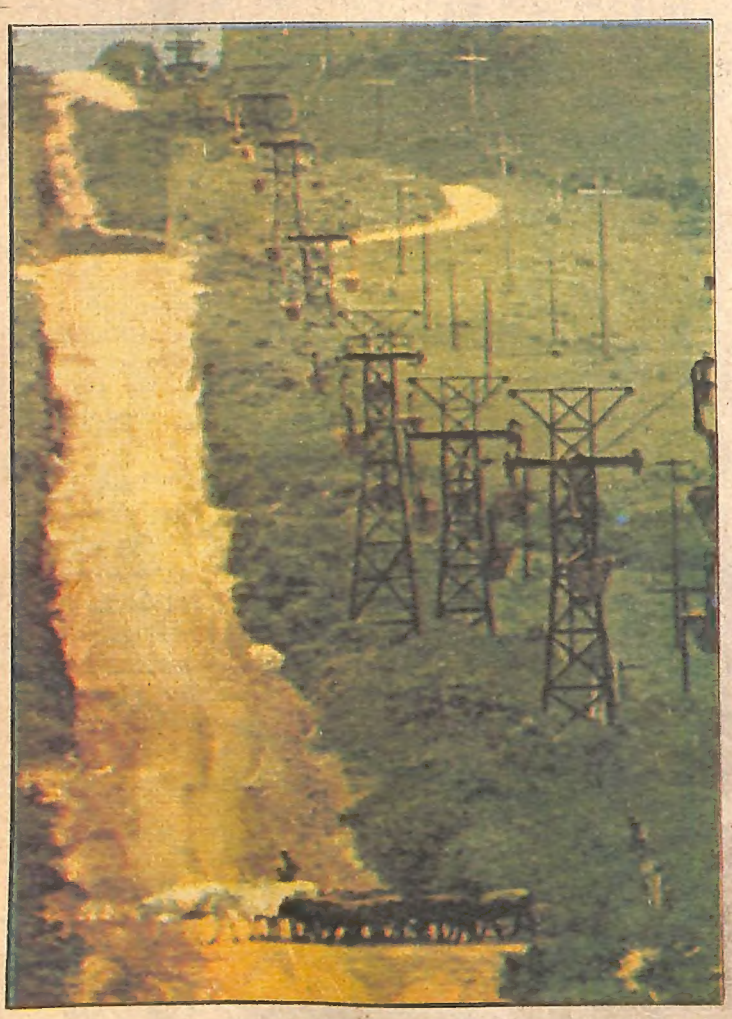

Ürünler teleferikle taşınıyor

Küçük bir kız çocuğu

- Devlet adı: Republica de Honduras (Honduras Cumhuriyeti).
- Nüfus: 2,933,000 (1974).
- Alan: 112,088 kilometre kare.
- Dil: İspanyolca.
- Din: Romen Katolik.
- Başkent : Tequcigalpa
- Büyük kentler: San Pedro Sula, La Ceiba Puerto Cortes, Tela.
- En yüksek dağ: Cerra Las Minas (2865 metre)
- Önemli akarsular: Patuca, Ulua.
- İklim: Tropikal.
- Ürünler: Muz, şekerkamışı.
- Para birimi: Lempira,
- Telefon sayısı: 14,984 (19751).
- Radyo sayısı: 160,000 (1975).
- TV sayısı: 47,000 (1975).
- Karayollarının uzunluğu: 5700 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu: 1059 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu: Erkeklerde 48, kadınlarda 50.9 yıl.

dergimizi 650 kuruşa almak ister misiniz?

Abone koşulları
6 aylık : 169 lira
1 yıllık : 338 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 650 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.

2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

PALYAÇO
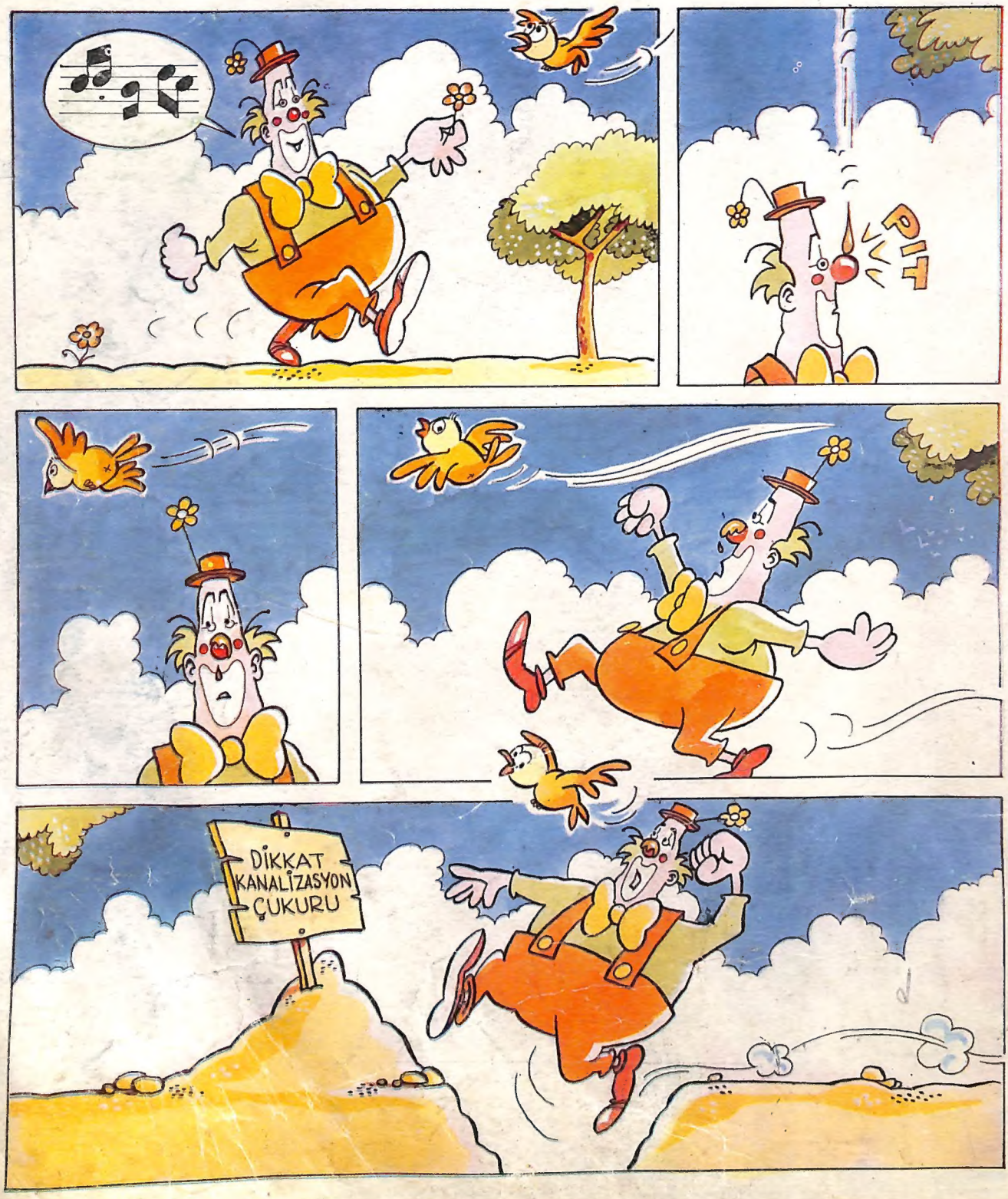
NİYAZİ YOLTAŞ